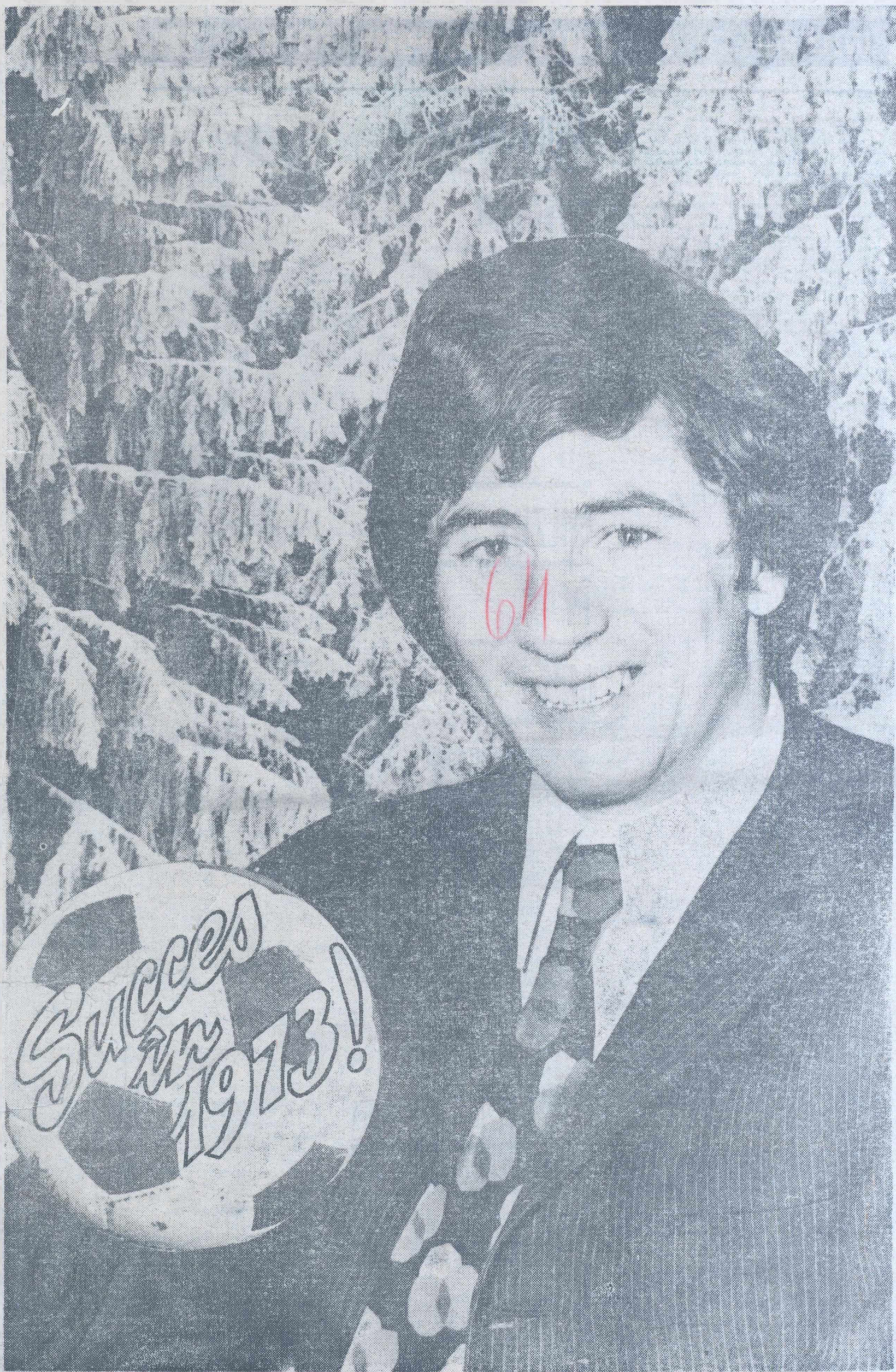

F O T B A L

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

345

ANUL VIII ● 30
4 IANUARIE 1973
12 PAGINI ● 2EI

URAREA LUI CORNEL DINU,

CEL MAI BUN JUCĂTOR
AL ANULUI 1972,
ADRESATĂ TUTUROR FOTBALIȘTILOR
LA ÎNCEPUTUL NOULUI AN

ÎN ACEST NUMĂR:

- 16 antrenori divizionari A, bilanț și perspective
- Din intimitățile gamei
- Marginalii... cifrice la Divizia A
- Imagini de la P. fotbalistilor
- Reportaje
- Știri de peste

596650

INTERVIU CU LAUREATUL „TROFEULUI FOTBAL '72”

Dinu este în vacanță. Mașina sa aleargă neobosită pe asfaltul șoselelor, la volan este un băiat tânăr, plin de freamăt și fericit. Pentru că este liber, își poartă fericirea pe la Tîrgoviște, Rm. Vilcea, Sinaia; este foarte greu să-l țină în locul lui; neastimpărul lui binecunoscut, foamea de timp și foamea de spațiu fac din Cornel Dinu, în vacanță, un trubadur al buemiei de bun gust. Presupunem că l-am prins la un „stop” sau la o barieră de cale ferată. A zîmbit larg și ne-a deschis portiera. A apăsător pe accelerație, a răsucit butonul radioului și a potolit cu un deget ridicat ostilitatea Gildei, care nu admite, probabil, intruși, într-o călătorie de plăcere. Ne foim puțin pe banchetă și Dinu vorbește primul.

— Aveți în față un om fericit.

Tace apoi și mă gîndesc că omul acesta a spus totul într-un singur cuvînt. Nu mai poate încăpea nimic pe lângă sentimentul acesta rotund și neted ca o sferă. Acum va trebui să o scrijelez și să mă uit înăuntru. Aproape mecanic și inutil, întreb:

— De ce?

— Vedeti, eu am cîștigat „Trofeul Fotbal” și în 1970 și în 1972. În '70 evenimentul a fost fascinant, mi se întimpla prima oară, mă umpluse de mindrie și de entuziasm. Vanitatea care există în fiecare dintre noi era satisfăcută. Acum simțămîntul este mai complex, e vorba de o perpetuare a lucrurilor care îmi dă o siguranță, o confirmare individuală, dacă vreți. Incertitudinile, nemulțumirile au sărit în lături ca niște așchii netrebnice. Desigur că „bis”-ul acesta nu mă infatuează, mă liniștește doar și mă obligă.

— Poate că dumitale sau altui jucător român i-ar fi stat bine și într-un clasament de platformă mai mare, între cei care au punctat de pildă în „Balon d'Or”. Anul acesta de care ne-am despărțit lista s-a oprit la fundașul francez Trésor. Nici în anii trecuți fotbalul nostru nu a avut reprezentanți.

— Individualitățile de la noi nu sînt cu nimic mai prejos decît altele de aiurea. Sintem absolut „competitivi” pe plan internațional, dar participarea la jocuri internaționale este încă săracă, presa prezintă economicos meciurile de mare atracție. Cred că nu știm să ne vindem marfa. Ce s-ar fi întimplat, dacă, de pildă, am fi absentat la marile țirguri internaționale, cu tractoarele noastre sau cu vinul nostru, să zicem? Nu le-ar mai fi cumpărat și prețuit nimeni, pentru că nu le-am fi cunoscut decît noi.

— Ce-ți spune campionatul acesta oprit la jumătate?

— În pofida criticilor de tot felul, turul acestui campionat a însemnat un oarecare salt de calitate față de edițiile trecute. Dacă aprecierea nu poate îmbrăca toate cele 16 echipe, vizează, oricum, și upul de elită instalat în fruntea clasamentului.

— Jocul dumitale a suferit restructurări succesive. Oricum, tendința de a avansa în teren, a fost dominantă, acum s-a „oficializat” prin plasarea și la echipa națională, pe linia mijlocașilor.

— Ar fi comod să răspund că mă mîna mereu spre poarta adversă plăcerea imensă a golului, o mică refulare de fost înaintaș la echipa de copii și juniori. Dar cred că este vorba și de altceva. De un instinct aparte că fotbalul trebuie scos din sabloane, din idei tactice preconcepate, de sub jugul posturilor fixe. Fără falsă modestie, poate că port în mine germele unui fotbal al viitorului. Intuiesc exact că jocul acesta se va modifica. Va exista în teren un haos pozitiv, o anarhie bună, cel care va marca se va replia peste o secundă în poziția de fundaș stînga, cel care a patratat cu un minut înainte în fața propriului portar va apare imediat în careul adversarului.

— Ai avut idoli?

— Am avut mai mulți, în funcție de o anumită perioadă, de o anumită conjunctură. Dar pe măsură ce te maturizezi, pe măsură ce anechete de anvergură te desemnează de mai multe ori drept „fotbalistul anului” visezi și tu cu ochii deschiși să te urci pe soclul pe care îl priveai odată cu capul răsturnat pe spate și cu mina streșină la ochi. Totuși, dintre toți pe care i-am iubit în cugetul meu, cel mai aproape mi-a rămas Suarez din perioada „Inter”, poate și pentru faptul că gloria lui se suprapunea peste o zonă mai romantică din biografia mea sportivă, cînd la Tîrgoviște fiind, în jocurile noastre de puștani purtam, fără excepție, supranume celebre.

— Ai prieteni?

— Foarte multe cunoștințe, oameni amabili, simpatici, deferenți. Oamenii de vîrstă diferite și din medii sociale diferite. Ei alcătuiesc o rețea de bunăvoință și cumsecădenie. Mă mîndresc cu ei pentru că mi i-am ales singur și acest anturaj nu reprezintă în nici un caz, ca în atitea exemple, o plasă de paianjen care sfîrșește prin a te sufoca. Prietenia adevărată este o noțiune mai pretențioasă și mai scumpă. Am găsit-o însă la Dumitrache, în puritatea lui sufletească, în altă parte.

MULȚUMESC

TUTUROR

CELOR

CARE

AU

CREZUT

ÎN

MINE!

CORNEL DINU

● MA SIMT CU ADEVARAT FERICIT ● FOTBALUL SE VA MODIFICA CU SIGURANȚA ● PRIETENUL MEU CEL MAI BUN? DUMITRACHE ● CIND JUCAM LA PITICI ȘTIAM CĂ VOI EVOLUA ODATA ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ ● MA GÎNDESC SA MĂ ÎNSOR

PRIM PLAN

DUMITRIU III

E foarte greu să fii fratele unui fotbalist de clasă!

Dumitriu III nu face excepție, în calitatea lui de frate al lui „Nichi”, așa cum nici fratele mai mic al lui Mazzola, Ferruccino, n-a putut să țină pasul celebrului Sandro.

Dumitriu III a pornit pe potecile fotbalului vizibil stînjinit de reflectoarele care se plimbau pentru a se încrucișa în jurul lui „Nichi”. În anul în care „Nichi” devenea laureat al turneului U.E.F.A. de la București, fratele al treilea se străduia să învețe cîte ceva din arta care nu se poate învăța a lui „Nichi”. Cînd „Nichi” a început să conducă întreaga echipă a Rapidului, fratele lui încerca marea cu degetul la Petroșani, în speranța că se va înscrie pe orbita lui „Nichi”.

că printre piticii de la Metalul existau elemente mai talentate decît dumneata. Unele erau de-a dreptul sclipitoare. Nici unul nu s-a realizat, iar Cornel Dinu a ajuns în virful piramidei. Cum ai putea explica fenomenul?

— Eu am dorit să ajung foarte departe. Sînt un mare ambițios și puterea de muncă am pus-o în slujba fotbalului. Cînd jucam la pitici, eu îmi spuneam la modul cel mai serios că voi ajunge să evoluez în echipa națională. Treceau pe lingă mine în driblinguri subtile copiii minune de care vorbea Valentin Stănescu. Dar nici unul nu stringea din dinți ca Dinu. Toți aveau un zîmbet zeflemitor pe față, o nonșalanță de care nu s-au dezbarat niciodată. Ei se jucau cu mingea, eu am jucat-o întotdeauna. Aici cred că a stat diferența care a făcut departajarea finală.

— Ai afirmat pe vremuri că dacă un coechipier pierde balonul din greșală flagrantă, nu ești dispus să faci nici un pas pentru a-i repara eroarea. Îți menții punctul de vedere?

Dinu schimbă vitezele cu gest nervos. Aruncă o privire fugară, vrea să prindă în coada ochiului dacă vorba noastră este serică sau nu. Accentuez: da, da, ai spus acest lucru.

— Nu-mi amintesc, dar cred că am putut să spun. Acum cîțiva ani, poate, cînd ascensiunea îmi inoculase, se pare, o doză de exigență exagerată față de greșelile altora. Nu eram copt, se vede. Acum îmi vine să rid de ce am putut spune, fiindcă astăzi sînt dispus să alerg 40 m pentru a nu lăsa o minge să iasă în aut.

— Dacă privești puțin înapoi, ai motive să-ți încerci fruntea?

Dumitriu III a început să apară în ochii lumii după scurtul său pasaj de la Metalul Tîrgoviște. Se pare că lui i-a prîit integrarea într-o echipă militară cum a fost A.S. Armata la Sibiu, și apoi A.S. Armata la Tg. Mureș.

La Tg. Mureș, Bucureștiul începe să regețe neluarea în considerație a lui Dumitriu III. Astfel se produce un transfer neașteptat: Dumitriu III la Steaua!

Așa începe Jocul cel mare al lui „Țiți” cu puternicii săi coechipieri. Timp de trei ani, el va încerca să se fixeze într-un post precis la Steaua, dar nu va reuși, tot datorită penumbrei în care e expus, fatalmente, ca frate al lui „Nichi”, care, pe deasupra, în anul de grație 1967 reușește marea performanță de a conduce Rapidul la victorie în campionat.

În ciuda nefixării sale pe un post precis, Dumitriu III a ajuns în totu național, antrenorii apreciîndu-i forța, abilitatea tehnică și frazearea subtilă a multor faze. (Întotdeauna s-a văzut, de altfel, în mișcarea lui Dumitriu III, ceva din școala de viteză a fotbalistilor giuleșteni).

Astăzi, Dumitriu III joacă la Rapid. Deși acest transfer nu a avut — la început — darul să stimuleze visurile fratelui lui „Nichi”, el a fost bine venit. Prin revenirea lui „Nichi” la Rapid, „Țiți” are, poate

— Mă consider norocos. Șansa s-a conjugat cu tot ceea ce am întreprins; o dată însă, o singură dată m-am clătinat. Eram foarte aproape de eșec. S-ar fi putut să mă opresc din drum, dar Traian Ionescu a rostit două vorbe care au valorat cît o frînghie aruncată unui care se înecă. Abia venisem la Dinamo, jucasem 3-4 meciuri, urmate de un reflux. Am fost trimis pe banca rezervelor. Eram o rezervă descurajată, inhibată, îmi spuneam că nu voi putea juca la o astfel de echipă.

— Și ce ți-a spus Traian Ionescu?

— „Cînd prinzi acest tricou de titular, să nu-l mai dai niciodată. M-ai înțeles?”

— Numește un jucător din „noul val” care va ajunge cu certitudine un fotbalist mare.

— Bărlă. Are de toate: tehnică, capacitate fizică, intuiție, ambiție. Și e rău. E rău, în terenul lui, cum poate fi cineva rău cu altcineva care l-a intrat în casă pe fereastră.

— Poate că atingem un subiect sensibil, în nici un caz deconectant în acest moment de vacanță. Crezi că ne vom califica pentru Munchen?

Dinu schimbă din nou, nervos, viteza mașinii. Nu mai pîndeste cu coada ochiului pentru că știe că vorbim serios.

— Foarte greu, dar posibil. Pentru a izbîndi va trebui să muncim enorm și va mai trebui ca cei care nu pot sau nu vor să muncescă enorm, să fie conduși pînă la ușa cabinei colorilor. Politicos dar ferm, ca cîvîntele, mulțumim pentru tot ceea ce ați făcut pînă acum!

— Am uitat să te întreb. Cum îți petreci această vacanță?

— Plimbîndu-mă, citind, dormind. Mi-am propus o dezintoxicare psihică: să nu mă mai gîndesc la fotbal, să nu-l mai comentez, să nu mai văd mingea, în aceste 12 zile.

Gilda a lătrat violent din fundul mașinii. Divaghez ușor.

— De unde ai cățelușă aceasta?

— Am cumpărat-o, după acel 1-1 celebru de pe Wembley. Îmi plac mult animalele. Cînd eram la Tîrgoviște aveam 5-6 cîini. Acum „la bloc” mă mulțumesc cu bassetul acesta.

— Am citit deunăzi că ai participat la o întrunire cu admiratori în orașul natal. Desigur primești și o sumedenie de scrisori. În general, cum se canalizează curiozitatea suporterilor atunci cînd pot discuta cu o vedetă? Ce vor oamenii să știe în primul rînd?

— Masa de suporterii nu trebuie privită ca ceva opac și cenușiu. Este o sumă de individualități sensibile care nu se mulțumesc cu răspunsuri vagi și generale. Trebuie să fii circumspect și să-ți dai silința în a-ți mulțumi pe toți. Sînt foarte subiectivi, pretențioși și forțează iluzia unui dialog în exclusivitate, eliminîndu-i pe ceilalți. Fiecare întrebare începe cu un „de ce?” răsăpăcat.

— Ce-ți dorești, proaspete laureat, pentru 1973?

— Să mulțumesc tuturor celor care au crezut în mine. Să ne calificăm în turneul final C.M. Să cîștigăm campionatul cu Dinamo, ar fi o recompensă minunată pentru acest om minunat care este Nelu Nunweiler. Să confirm succesul din '72. Și să mă gîndesc, să încep să mă gîndesc la înșurătoare. Vine o vreme cînd jînduiești după un cămin și cînd cineva trebuie să-ți spună: mine ai meci și trebuie să te culci devreme! Da, da, după 25 de ani, nu mai ai voie să te culci decît devreme. Dacă vrei să fii, în continuare, primul.

Ion CUPEN

pentru prima oară, prilejul de a demonstra ceea ce poate.

O primă mîră de coeziune frățască am avut în ultimul meci al diviziei, Rapid-Sport Club Bacău.

Cele 3 goluri feteare au fost înscrise de frății Dumitriu. „Nichi” s-a mulțumit cu un singur, vrînd parcă să-i prom fratelui său că e decis să-l rezeze în fotbalul românesc...

Ioan CHIRILA

BILANT FRUCTUOS, SARCINI MĂREȚE!

Cu inimile pline de satisfacția succesorilor pe toate fronturile construcției socialiste, dar și cu sentimentul de înaltă responsabilitate pentru sarcinile și obiectivele care ne stau în față, am pășit într-un nou an!

Tradiționala sărbătoare a Revelionului a purtat de data aceasta o semnificație aparte. Ea a urmat jubileului unui sfert de secol al Republicii, moment de mare însemnătate în istoria poporului nostru, purtând pecetea de epocă și greutatea pietrei de hotar.

Am luat cunoștință de conținutul amplei cuvântări a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU rostită la Ședința jubiliară a Marii Adunări Naționale consacrată celei de a XXV-a aniversări a proclamării Republicii, document de o deosebită valoare teoretică și practică, profundă analiză științifică a etapei istorice, de adinci transformări revoluționare, pe care a străbătut-o în acest pătrar de veac patria noastră, a obiectivelor actuale și de perspectivă aflate în fața întregului popor, a căilor luminoase, mereu ascendente, deschise României.

Urmărind expunerea secretarului nostru general, am revăzut cu ochii minții drumul glorios străbătut de poporul român, sub conducerea partidului, pentru făurirea unei vieți libere, demne și mereu mai îmbelșugate, pentru a ocupa un loc de cinste, respectat și admirat, în marea familie a națiunilor lumii.

Evocând uriașa importanță a actului politic înfăptuit la 30 Decembrie 1947, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arăta:

AGENDA POLITICĂ A SAPTĂMÂNII

„Sărbătorim în această zi munca și victoriile unei generații eroice, care a înfăptuit într-un sfert de veac cită alădăată în sute de ani, zidind pe pământul României luminosul edificiu al socialismului, lăsând viitorului o operă nepieritoare!”

Anul 1972, de la care ne-am luat rămas bun în noaptea Revelionului, rămâne unul dintre cei mai fructuoși și mai ferili din întreaga istorie modernă a patriei noastre. El va fi totdeauna legat de Conferința Națională a partidului, care a elaborat hotărâri de cea mai mare însemnătate pentru accelerarea dezvoltării economico-sociale a întregii țări, de adoptarea unei serii de legi menite să perfecționeze în continuare relațiile de producție și organizarea societății noastre socialiste, de Plenara din noiembrie, de angajamentul bărbătesc și dăruirea fierbinte cu care întreaga națiune a purces la realizarea mărețelor obiective ale Congresului al X-lea, răspunzând cu elan și hotărâre vibrantei chemări a partidului „CINCINĂLUL — ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE!”

A început un nou an! Înainte ca orologiul să-i anunțe sosirea, am avut pentru câteva minute, în fiecare casă de pe acest pământ, un oaspete drag — pe conducătorul nostru mult stimat și iubit, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. I-am ascultat tradiționala cuvântare rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou.

„Apreciind abnegația și entuziasmul oamenilor muncii în obținerea tuturor realizărilor pe calea edificării socialismului — a arătat în mesajul său șeful statului nostru — doresc să adresez în această clipă solemnă cele mai calde felicitări eroicilor făuritori ai vieții noastre noi — clasei muncitoare, țăranimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului nostru popor liber și stăpin pe soarta sa!”

În cuvinte calde, emoționante, secretarul general al partidului a trecut în revistă izbânzile pe care le-am purtat, dar a insistat asupra sarcinilor de mare însemnătate în 1973, an de o importanță hotărâtoare pentru înfăptuirea, înainte de termen a cincinălului, pentru progresul și prosperitatea patriei socialiste.

„Înainte ultimelor bătăi de orologiu din acest an, a spus în încheiere tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, doresc să vă adresez din tot sufletul, dragi cetățeni ai României socialiste — muncitori, țărani, intelectuali, bărbați și femei, tineri și vârstnici, români, maghiari, germani și de alte naționalități — cele mai calde urări de sănătate și viață lungă, un an nou fericit, satisfacții și bucurii depline, realizarea tuturor dorințelor și aspirațiilor de mai bine!”

Propunere pentru un „OBIECTIV SUPREM 1973” in fotbalul nostru:

În aceste zile de început de an, când echipele divizionare A se pregătesc să-și reia activitatea în vederea noului sezon competițional (care, după cum se știe, va fi oficial inaugurat la 11 martie, prin etapa a XVI-a a Diviziei A), în Capitală se desfășoară o importantă acțiune a federației, legată de pregătirea noului an fotbalistic: lucrările cursului central de perfecționare a antrenorilor.

Acest curs este înscris în ideea de a constitui o etapă din programul general obligatoriu privind activitatea de confirmare pe grupe de încadrare a antrenorilor, în sensul reglementărilor adoptate nu de mult de F.R.F., dar dacă aceasta este, sub un anumit aspect, o chestiune organizatorică, administrativă, cursul trebuie privit, totodată — am zice chiar ÎN PRINCIPAL — ca o acțiune care urmărește, în fond, îmbunătățirea pregătirii profesionale, de specialitate a tehnicienilor noștri cei mai reprezentativi, încadrați în grupele A și B, în raport cu cerințele dezvoltării fotbalului de performanță.

Așa cum s-a arătat în presă, cursul ce se desfășoară actualmente în București, urmărește în primul rând „ridicarea pe o treaptă superioară a muncii de instruire și a rezultatelor concrete ale acesteia, în toate sferile de manifestare ale fotbalului de performanță din țara noastră”, obiectiv pe care-l expunea antrenorul federal Ion Voica într-un recent interviu acordat ziarului „Sportul”. Conținutul programului (referate privind organizarea și stilul de muncă al secțiilor de fotbal, concepția de joc în fotbalul nostru, particularitățile acțiunii de educație în rindul jucătorilor, periodizarea antrenamentelor și obținerea formei sportive în raport cu calendarul competițional, igiena efortului, metode și mijloace pentru dezvoltarea calităților fizice de bază, metoda perfecționării tehnicii și tacticii), ca și faptul că la catedră se vor prezenta o serie de antrenori și tehnicieni de mare reputație în fotbalul românesc, ne fac să conchidem că ne aflăm în fața uneia din cele mai serioase acțiuni de acest fel și — deci — să sperăm că și rezultatele ei practice vor fi în consecință.

De ce începem articolul de față (care și propune să prezinte obiectivele de bază ale fotbalului nostru în anul în care am pășit doar de trei zile) cu referirile la acest curs?

Pentru că, într-un fel, înălțarea din aceste zile a tehnicienilor din fotbal ni se pare simbolică: ea poate să semnifice că 1973 va fi anul unei rememore muncii de instruire, al unei cotituri în acest domeniu, în sensul înțelegerii ideii că — înainte de alte aspecte, importante și ele — ceea ce determină în primul rind creșterea nivelului unui sport este calitatea muncii depuse la toate eșaloanele sale. Evident însă, calitatea acestei muncii n-o imprimă în primul rind savantismul unor comunicări științifice, ridicatul nivel teoretic al unor referate sau planuri

MUNCĂ DE INSTRUIRE ȘI EDUCAȚIE LA COTELE CELE MAI ÎNALTE!

metodice ci — mai ales — transpunerea practică, în teren, în orele de antrenament, a cunoștințelor legate de pretențiile fotbalului modern, felul cum antrenorul înțelege să lucreze cu jucătorul iar acesta să răspundă cerințelor antrenorului.

Ajungem, prin urmare, la o idee, nu de puține ori exprimată, aceea că oricât de bine ar fi înarmat un antrenor cu cunoștințe teoretice, acestea nu vor putea fi realmente valorificate, nu vor avea rod, dacă tehnicianul respectiv nu va fi, în același timp, exigent și perseverent, dacă nu va da dovadă de insistență și intransigență, de fermitate. După cum, toate cuceririle metodicii moderne a antrenamentului sportiv, toată bogăția de informații în legătură cu felul cum se lucrează la marile cluburi din lume, vor fi ineficiente dacă jucătorii, elementul în ultima instanță decisiv, nu vor înțelege cum se cuvine imperativele de pregătire ale „fotbalului total” și dacă nu vor acționa în consecință. Participarea conștientă, din deplină convingere, a jucătorului la solicitările de azi ale fotbalului de performanță este deci și ea o condiție primordială pentru realizarea deideratului ca fotbalul românesc să poată face față cu succes asprei concurențe internaționale de azi din soccerul de nivel reprezentativ.

Cu aceste gânduri, deci, intrăm în 1973.

Nu vom vorbi azi despre aspecte legate de organizarea internă în fotbalul nostru, de chestiuni administrative de tot felul, de probleme de efective sau de selecție etc. Nu le ignorăm, desigur, dar nu se pare că toate acestea nu trebuie supraevaluate, absolutizate, că nu trebuie să ne ascundem în spatele lor pentru a eluda niște obligații de fond, adică pe cele care privesc însăși munca ce se depune în fotbal. Desigur, această îngemănare, această întrepătrundere decisivă despre care aminteam, dintre un înalt nivel de pregătire, de responsabilitate și de exigență a antrenorilor și o totală adeziune a jucătorilor la cerințele instruirii moderne, cu legătura condițională dintre volumul și intensitatea lucrului la antrenament și ceea ce se cheamă „antrenamentul invizibil”, îmbracă și un pronunțat caracter educațional, pe care-l subliniem și pe care îl considerăm, de asemenea, determinant pentru reu-

șita acestei ample acțiuni în care se angajează, în care TREBUIE SA SE ANGAJEZE, fotbalul nostru în 1973.

La modul concret, anul în care am intrat ne pune din nou în față obiectivul calificării echipei naționale la turneul final al C. M. Star-tul slab din toamnă, în această cursă face mai grea atingerea scopului, după cum tocmai reușitele din preliminariile C. M. precedent ca și din grupa Campionatului european ar putea da proporții neplăcute unui eventual eșec în această tentativă. Anul 1973 nu ne înfrim-pină deci surizător și plin de promisiuni, mai ales că — după cum s-a mai arătat în diverse ocazii — nici nivelul turului campionatului intern nu ne-a procurat prea multe satisfacții, nici participarea echipei de club în cupele europene n-a fost o reeditare a bunei performan-țe din ediția precedentă. Toate acestea le spunem însă nu pentru a da contur mai gros unor nerealizări, ci pentru a sublinia încă o dată părerea noastră că performanțele superioare vin în primul rind dintr-o bună muncă de instruire la scara întregului fotbal național, că lacunele în acest cimp de activitate se reflectă la nivelul reprezentării în arena internațională.

De aceea, ne luăm promisiunea de a abandona azi o cale bătătorită — și plictisitoare, poate, din cauza unei monotonii de decor — aceea de a trata obiectivele unui an, enumerând pur și simplu, de lara-tiv, idei ca: obținerea calificării pentru München, calificarea juniorilor pentru turneul final U.E.F.A., atingerea de către cit mai multe echipe a sferturilor de finală ale cupelor europene, etc. etc.

Și vom înclina spre ideea că dacă fotbalul românesc își propune un „obiectiv numărul 1” pentru 1973, aceasta să fie unul de fond, de esență: RIDICAREA MUNCII DE INSTRUIRE ȘI DE EDUCAȚIE A EXIGENȚEI ȘI SPIRITULUI DE RĂSPUNDERE DIN FOTBALUL NOSTRU LA COTELE CELE MAI ÎNALTE.

Iar dacă această primă CONDI-TIE OBIECTIVĂ a progresului fotbalului va fi îndeplinită, nu ne vor ocoli nici succesele competiționale. Prin urmare, în fotbal, 1973, un an al muncii și al seriozității!

Radu URZICEANU

A ÎNCEPUT CURSUL DE PERFEȚIONARE PROFESIONALĂ A ANTRENORILOR

De ieri dimineață au început, în sala clubului Dinamo din București, lucrările cursului de perfecționare profesională a antrenorilor din grupele A și B de clasificare (mai puțin cei ai centrelor de copii și juniori). În prima parte a ședinței inaugurale, Colegiul

central al antrenorilor a prezentat o analiză a turului campionatului divizionar A, B și de tineret, analiză urmată de discuții. După-amiaza au fost prezentate trei referate.

Lucrările continuă azi și se încheie mâine.

ele funcționează de citiva ani, eu nu am prea auzit ca să ne fi furnizat citeva nune răsunătoare. Le mai aștept, nu am ce să fac. Care ar fi secretul unui fotbal de masă, pe care noi îl dorim de multă vreme? În lumea sătească e mai dificil de descoperit talente, la drept vorbind nici nu prea mai avem sate. De fapt principala lipsă în aceste locuri sînt terenurile și instructorii. Nu am nimic cu oina, care e sportul nostru național, dar să rămînem numai la oină mi se pare cel puțin absurd. Nu s-ar putea ca prin muncă voluntară, prin organizarea unor schimburi de muncă cu elevii, să creăm acele baze numeroase care ne trebuie pe lingă școli?

Cînd spun asta, mă gîndesc de pildă la inițiativa ziarului „Scînteia tineretului”, care a iscat o mișcare de masă în favoarea tenisului. În acest ziar au apărut și continuă să apară fotografii de terenuri create prin muncă voluntară. Nu ar putea fotbalul să facă la fel recurgînd la niște premii care nu ar costa cine știe ce și la apelul scris al unor vedete de mare calibru din fotbalul nostru, cum s-a procedat în cazul citat folosindu-se reputația lui Tîrîac și a lui Năstase?

Nu ar vrea adică Dinu, Dumitru, Dumitrache, Dobrin să facă ceva în sensul acesta? Eu cred că da...

Ar mai exista o idee mai veche, ca fiecare uzină să fie obligată, nu aș zice rugată, ca în incinta ei să fie creat cite un stadion, evicînd, nu de talia unui 23 August, să zicem, dar măcar de ordinul celor din „orășenesc”? Pe lingă faptul că muncitorii ar avea un loc de destindere, ele, aceste stadioane, ridicate prin muncă voluntară ar con-

stitui încet, încet scena pe care s-ar lansa fotbaliști noi, necunoscuți încă...

În ce privește problema instructorului eu cred că aici s-ar putea întreprinde ceva mai mult decît acum. Iată, echipele noastre fac săptămînal mai multe antrenamente. Nu e fi cazul, ca joia, să zicem, la mijlocul pregătirii antrenamentul să conste într-un meci amical cu echipe din localități apropiate? Asta ar face mult bine fotbalului pentru că ar stîrni interesul în masele de spectatori care nu au prilejul să vină în orașele mari, rezumîndu-se numai la privitul la televizor care e și el bun la ceva, dar care învătă pe cei leneși să nu mai lase fotoliul...

Cu prilejul portierilor propuse poate că s-ar descoperi jucători noi, care ar putea fi lansați de către echipele mari, dacă nu cumva regulamentele de transfer le-ar împiedica...

În sfîrșit, poate antrenorii secunzi de la echipele mari ar putea li trimiși mai des în raiduri de depistare priu locuri necunoscute întru descoperirea celor pe care anonimatul îi mîningă.

Și ca glumă, poate descoperim un hipnotizator, un fah-chir, ceva care să facă în așa fel încît jucătorii buni, pe care mereu îi avem și mereu îi pierdem, să nu mai intre în circumi și să ducă o viață nesportivă. Un psiholog mare care prin forța lui de convingere se le arate că cel puțin pînă la 30 de ani trebuie să te sacrifici pe altarul fotbalului care nu poate fi întreținut cu tucă și cu Băbească, cu restaurante și omice la ore tirzii, la Salonul spaniol, ca să nu zic mai multe, Dumitrache și Dinule!

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

'73

Sigur că niște urări ar fi mai nimerite, acum, la început de an, dar nu-mi place genul convențional și nu țin niciodată seama de calendar. Așadar citeva sugestii...

În fata fotbalului nostru stau sarcini destul de dificile. Pesimistii, ca mine, nu cred că ne vom califica pentru finala din '74 din motive binecunoscute. Optimistii, dimpotrivă, se și văd între echipele ce vor supraviețui durei întreceri din anul care vine. Vom vedea cine are dreptate. Deocamdată, realitatea ne arată că ar trebui să ne gîndim ceva mai departe de viitoarele 365 de zile. Și dacă ne gîndim dincolo de aceste cifre trebuie să ne gîndim la echipele de mîne, adică la juniori și la pitici.

Din cite știu, s-a făcut mult pentru fotbal în ultimii ani (terenuri de antrenament, saune, stadioane) și se va mai face, dar baza rămîn liceele. Sînt ele dotate în așa fel încît să ajute la dezvoltarea fotbalului? E drept, avem școli destinate în mod special acestui sport numai că, deși

A lături de toți ceilalți țării, fotbalistii au sărbătorit și ei sosirea Noului An cu bună dispoziție, cu optimism și încredere în viitoare succese.

Pășind într-un an nou, fotbalistii noștri s-au gândit, desigur, în noaptea Revelionului, și la întrecerile interne și internaționale care-i așteaptă, la obligațiile care le revin în ceea ce privește continuarea creșterii nivelului fotbalului în țara noastră, la obiectivele de performanță care stau în fața fotbalului românesc în ceea ce privește reprezentarea pe plan internațional. Închinând un pahar de vin pentru familiile lor, pentru rude și prieteni, pentru toți cei apropiați, fotbalistii noștri, strinși în jurul tradiționalului pom de iarnă, au ridicat paharul și pentru suporterii lor, pentru toți iubii

torii fotbalului care, duminică de duminică, vin pe stadioane pentru a-i vedea evoluind și pentru a le aplauda reușitele.

Fotoreporterii noștri T. Macarachi și S. Balci vă prezintă câteva instantanee de Revelion. În fotografia de sus, un grup dinamovist, Radu Nunweiler, Sălcănuș și neobositul suporter al acestei echipe, balerinul Victor Vlase, împreună cu familiile. În mijloc, stelistul Ion Dumitru și soția sa salută plini de optimism sosirea lui 1973. În fotografia de jos, o „tripleță” inedită, Dumitriu II, Dumitriu I și Dumitriu III, dintre care numai doi se mai află în activitatea competițională, și care au toastat pentru succesele clubului Rapid, ale cărui culori le apără.

Tuturor fotbalistilor români le adresăm și noi calde urări de succes în anul în care am intrat,

ANTRENORI CELEBRI DESPRE LUCRURI APARENT MĂRUNTE, DAR SEMNIFICATIVE

MATT BUSBY (Anglia): „Antrenorul nu trebuie să uite următoarele: ● jucătorul tânăr trebuie îndrumat de cîte ori apar carente în jocul său; i se va arăta cum trebuie să joace și i se va corecta jocul ori de cîte ori va fi nevoie ● să nu încerce să schimbe stilul natural al unui jucător deosebit de talentat ● jucătorii nu sînt roboți; fiecare are propria sa personalitate, chiar cînd, uneori, fac lucruri care nu sînt pe placul antrenorului”.

VICENTE FEOLA (Brazilia): „La noi se cere frecvent ca extrema dreaptă să se replezeze cînd adversarul ataca, să se ocupe de mijlocul stînga advers și apoi să colaboreze la construirea atacului. Se întîmplă, totuși, ca extrema dreaptă să nu fie în stare să îndeplinească aceste sarcini. El va prefera să a-lerge după o pasă pentru ca să preia mingea în viteză, să dribbleze și să marcheze gol. Dar aceste ca-

lități nu sînt de mare folos, dacă antrenorul are nevoie de o extremă dreaptă capabilă să ajute la mijlocul terenului. Jucătorul va trebui scos”.

ELEENIO HERRERA (Italia): „Mulți antrenori cred că atunci cînd preiau o echipă trebuie să facă altfel decît au făcut predecesorii lor, măcar într-o privință. Unii încearcă să amelioreze pregătirea fizică, alții mizează pe scheme tactice sau se ocupă de tehnica jucătorilor. Pentru mine, toate acestea formează o unitate indisolubilă. De cea mai mare importanță sînt: pregătirea fizică la cel mai înalt nivel, îndeminarea, tactica în funcție de capacitatea de înțelegere a jucătorilor și spiritul de echipă”.

ALBERT BATTEUX (Franța): „...Arta golului nu este numai o chestiune de îndeminare. În momentul decisiv, de multe ori tehnica nu are decît un rol secundar. Apar pe

primul plan calități psihice, care decid asupra reușitei”.

SEPP HERBERGER (R.F.G.): „Cunosc echipe care formează o unitate funcțională, sînt în stare să joace foarte bine, dar totuși nu ajung în rîndul formațiilor fruntașe. Motivul este foarte simplu: aceste echipe nu sînt capabile să treacă dincolo de un anumit tempo de joc. În momentul în care trebuie să depășească acest tempo obișnuit, toată siguranța lor părăsește și moare și nu le mai reușește nimic. O echipă omogenă nu este încă o echipă de valoare. Devine o formație de valoare de-abia atunci cînd este în stare să joace în ritmul cel mai înalt, ceea ce este și scopul tuturor eforturilor de pregătire în fotbal”.

OMMY DOCHERTY (Scoția): „Jucătorii continentali sînt cu 100% superiori celor britanici la capitolul jocului cu pase. Ei învață de timpuriu să

stăpînească balonul. Este un lucru firesc, căci cu cît este mai bună tehnica cu atît mai precise sînt pasele. Jucătorii britanici devin abia acum conștienți de faptul că drumul cel mai scurt către poartă nu este și cel mai bun. Această eroare fundamentală este la originea tacticii „mingea înainte”, care în fotbalul modern nu poate duce decît la eșecuri”.

IGUEL MUNOZ (Spania): „După părerea mea vom ajunge cînd la situația ideală, cînd o echipă de fotbal — la fel ca una de baschet — va ataca și se va apăra cu toți jucătorii. Odată ajuns la această treaptă, fiecare jucător va deveni „all-round” (multilateral), în stare să fie folosit pe orice post. Numerele de pe spate nu vor mai servi atunci decît pentru identificarea jucătorilor de către spectatori”.

DE LA „CANOANE”,

LA LIBERTATEA DE ACȚIUNE

A POSTURILOR NOI

Am întîlnit destule cazuri cînd, din motive fortuite sau dintr-o inspirație de moment, un antrenor folosește pe unul din posturile echipei (sau chiar pe două) jucători cu totul străini de „legile genului” respectiv. Sigur, fiecare dintre noi cunoaște atîtea exemple, pornind de la „virful” Dembrowschi, folosit extremă dreaptă, de la fundașul lateral Mocanu, utilizat în centrul defensiv, de la Dinu, folosit cînd fundaș, cînd mijlocas, ca să încheiem tabloul cu aspectele (cîteva!) oferite de ultimul tur de campionat. În acest sens șochează, probabil, utilizarea fundașului Deselnicu pe postul lui Oblemenco, și a foștilor atacanți de meserie Kraus și Manca în defensiva studenților bucureșteni, ceea ce nu înseamnă că n-am putea vorbi și de mutațiile survenite în structura dispozitivului de asamblare a unui Doru Popescu, ajuns extremă

stîngă de exemplul lui Iordănescu care, în campionatul trecut, a preferat să nu joace, decît să acționeze ca extremă stîngă la echipa sa de club) va rata cu siguranță startul înainte de... start. Și un astfel de refuz nu înseamnă, cum au zis unii, dovada unei personalități certe, ci, mai curînd, recunoașterea sărăciei posibilităților de exprimare. Dacă nu chiar un egolism incompatibil cu necesitățile unei echipe. Dar ca să nu alegem exemple limită, vom insista în sensul acestei dimensiuni psihice pe evoluțiile celor care au acceptat (mai mult sau mai puțin entuziasmat) noua condiție.

Unii dintre ei scuza jocul slab, acuzînd „canoanele” noii ipostaze, „libertatea de acțiune” redusă într-un nou post, și tot mai puțin vorbesc despre efortul de

PUNCTE de vedere

stîngă în sistemul 4-3-3, a extremei Mîoc, retrasă în linia fundașilor, și a tînărului Condruce cel care, remarcat la Baia Mare ca fundaș central, avea să evolueze la U.T.A. printr-un mijlocas Evident, ceea ce interesează, în primul rînd, este nu simpla trecere dintr-un post în altul, ci efectul unei astfel de schimbări, generată uneori și de împrejurări speciale. Iar în acest sens vor exista ca de obicei și argumente pro și argumente contra. Important este, însă, ca eficacitatea „posturilor noi” să crească necontenit în avantajul echipei și al jucătorului respectiv. Soluții? ...

Probabil că succesul acestei reîncastrări din mers depinde, cu mici excepții, de dimensiunea psihică sub care se înscrie cazul respectiv. Pentru că (nu mai trebuie demonstrat) un jucător care respinge aprioric posibilitatea evoluției sale pe un post nou (vă amin-

adaptare la necesitățile echipei. Probabil că se uită că prin „mutațiile posturilor” mulți jucători și-au definit vocația după lungi căutări și am putea exemplifica teza prin fundașul Broșovschi devenit constructor și realizator, prin atacantul Pop, azi fundaș lateral de mare necesitate, prin atacantul Georgevici ajuns unul din buni fundași centrali ai țării. Și ar mai fi atîtea exemple. Un mare adevăr al vieții sportive de o relație necesitate — libertate. Acest adevăr este absolut valabil și în materie de fotbal. Pentru că, concretizînd problema, un jucător care înțelege necesitatea de moment a echipei, sale nu se va mai gîndi decît la utilitatea lui maximă, și atunci libertatea sa de acțiune va fi totală. E vorba aici și de o responsabilitate sporită a jucătorului, element adesea ignorat sub pretextul unei personalități prost înțeleasă. Vom aminti două exemple pozitive în acest spirit (deși există atîtea): Antonescu și Pescaru. Primul a jucat pe absolut toate posturile din echipă, pentru că a fost nevoie, o dată, la Arad, chiar și portar. Al doilea a fost în ultimul meci de campionat, cu Steaua, fundaș central, mijlocas și atacant central. Fără alte comentarii.

Toți cei care într-un fel sau altul se tem de „canoanele” noilor posturi, mai uită și un alt adevăr major: în fotbalul modern nu mai există o specializare strictă. Iar în sectorul nostru, încă cu posturi, mutațiile acestea fortuite nu numai că contribuie la dezvoltarea cît mai completă a jucătorului respectiv, dar pot fi și o punte de trecere spre fotbalul modern.

Mircea M. IONESCU

SEMNIFICAȚIILE UNOR CIFRE...

Nu-i prima dată când ne adresăm unor... clasamente pentru a desprinde semnificațiile cifrelor pe care la cuprind. O vom face și acum. De data aceasta, avem în față două clasamente speciale: unul alcătuit pe baza punctelor cucerite acasă în turul campionatului, altul pe baza celor câștigate în deplasare.

ACASA

1. STEAUA	9 7 1 1 23-8 15 (12)
2. Jiul	8 7 1 0 14-1 15 (10)
3. Dinamo	9 7 1 1 18-8 15 (11)
4. Petrolul	8 6 1 1 11-4 13 (9)
5. F.C. Argeș	7 5 2 0 14-1 12 (14)
6. A.S.A.	7 6 0 1 17-9 12 (11)
7. Rapid	9 4 4 1 13-5 12 (13)
8. Sport Club	7 5 2 0 13-6 12 (15)
9. „U” Cluj	8 5 2 1 10-6 12 (16)
10. St. roșu	8 5 1 2 15-5 11 (13)
11. „U” Craiova	7 4 3 0 11-3 11 (11)
12. C.F.R.	8 4 3 1 10-6 11 (5)
13. Farul	7 4 2 1 7-3 10 (12)
14. C.S.M.	8 3 4 1 11-7 10 (-)
15. U.T.A.	8 3 3 2 11-9 9 (13)
16. Sp. studențesc	9 2 4 3 10-14 8 (-)

AFARA

1. C.F.R.	7 2 2 3 6-8 6 (2)
2. „U” Craiova	8 1 4 3 12-16 6 (3)
3. Steaua	6 1 3 2 4-4 5 (4)
4. U.T.A.	7 1 3 3 6-8 5 (9)
5. Petrolul	7 1 3 3 3-7 5 (3)
6. Sport Club	8 2 1 5 6-13 5 (4)
7. Dinamo	6 1 2 3 5-7 4 (5)
8. Rapid	6 1 1 4 2-6 3 (3)
9. Jiul	7 1 1 5 8-18 3 (5)
10. Farul	8 1 1 6 2-13 3 (1)
11. St. roșu	7 0 2 5 1-6 2 (4)
12. C.S.M.	7 0 2 5 2-13 2 (-)
13. F.C. Argeș	8 0 1 7 7-16 1 (4)
14. A.S.A.	8 0 1 7 4-17 1 (4)
15. „U” Cluj	7 0 1 6 5-21 1 (2)
16. Sp. studențesc	6 0 0 6 4-17 0 (-)

În dreptul fiecărei echipe am notat, în paranteze, numărul de puncte realizat — acasă și în deplasare — în turul campionatului pe anul 1971/72, pentru că din comparație vor rezulta lucruri interesante.

Asadar, ce spun aceste clasamente?

Mai întâi că există un mare decalaj între punctele cucerite pe teren propriu și cele realizate în deplasare. Echipa bucureșteană Sportul studențesc n-a izbutit să câștige nici măcar un punct în deplasare și totalul pe care l-a realizat se datorează exclusiv jocurilor de acasă. Altele au reușit procentaje de 64% (C.F.R. „U” Craiova), până la 83% (C.S.M., Farul) din totalul punctajelor pe terenurile lor. Ceea ce înseamnă că avantajul terenului constituie încă un element destul de de-

cisiv în stabilirea rezultatelor, deși în campionatul trecut acest factor începuse să piardă teren. De altfel, comparativ cu turul campionatului trecut, actualul a înregistrat un regres de peste 10% în ceea ce privește punctele câștigate în deplasare. În 1971/72 echipele reușiseră un total de 58 de puncte afară, față de 52 puncte acum. Implicit, s-a înregistrat o creștere, în aceeași proporție, în punctele câștigate acasă.

În al doilea rând, cele două clasamente arată că doar trei echipe au înregistrat creșteri atât acasă, cât și în deplasare: Steaua, Petrolul și C.F.R. În schimb, alte patru echipe (F. C. Argeș, U.T.A., „U” Cluj și St. roșu) sunt deficitare în acest campionat la ambele capitole; toate au câștigat mai puține puncte acasă și afară față de cel trecut. Jiul, Dinamo și A.S.A. au realizat mai multe puncte pe teren propriu dar sînt în scădere în deplasare. În situație inversă, se află Sport Club și Farul, în timp ce „U” Craiova, cu același punctaj acasă, este în creștere în deplasare, iar Rapid a realizat același număr de puncte în deplasare, în schimb are mai puține câștigate acasă.

În două aspecte care merită să fie în atenția antrenorilor chiar dacă vin din partea unor clasamente neoficiale, dar semnificative în privința comportării și randamentului echipelor.

DIN AGENDA CLUBURILOR

4 ianuarie

- Prezentarea jucătorilor de la Rapid, F. C. Argeș
- Control medical la A.S.A., Petrolul, „U” Cluj

5 ianuarie

- Prezentarea jucătorilor de la Steaua și Dinamo și începerea pregătirii
- Sedință de analiză și primele pregătiri la F. C. Argeș

- Primul antrenament la A.S.A.

- Prezentarea jucătorilor Sportului studențesc la vizita medicală

6 ianuarie

- Reluarea antrenamentelor la Steagul roșu

7 ianuarie

- Prezentarea jucătorilor la C.F.R. Cluj și Farul

8 ianuarie

- Primele pregătiri la U.T.A. și Petrolul (și sedința de analiză)
- Prezentarea jucătorilor la Universitatea Craiova și Sport Club

10 ianuarie

- Prezentarea jucătorilor la C.S.M. Reșița

12 ianuarie

- Control medical la Jiul Petroșani
- Sedință de analiză a comportării în turul Diviziei A la Universitatea Craiova și Sport Club Bacău.

PROGRAMUL VIITORULUI SEZON

Programul competițional al sezonului de primăvară a căpătat formă definitivă. F.R.F. a stabilit ca returul Diviziei A să înceapă la 11 martie, cel al Diviziei B la 18 martie, al Diviziei C la 25 martie, iar al campionatului republican de juniori la 11 martie. Marea majoritate a etapelor divizionare A au fost programate duminică; două excepții: etapa XXI-a va avea loc într-o joi, iar a XXIX-a într-o miercuri. Jocurile Diviziilor B și C vor avea loc numai duminică. În schimb, cele patru etape de Cupă sînt fixate miercuri. Programul competițional a fost sincronizat cu cel internațional; interruperile sînt de maximum opt zile. Îată cum se prezintă acest calendar al primăverii anului viitor:

IANUARIE

3-28: Pregătirea divizionarelor A la cluburile lor.

FEBRUARIE

1-20: Turneul lotului A în Spania (trei jocuri).
11: Lotul de juniori începe un turneu în Turcia (pînă la 18 februarie).

23: Lotul de tineret sub 21 ani la turneul de la Viareggio (se încheie la 3 martie).
25: Lotul de juniori la turneul de la Ashabad — U.R.S.S. (pînă la 5 martie).

MARTIE

7: Rapid în „sferturile” Cupei cupelor (tur).

11: XVI A (etapa a 16-a a Diviziei A), XIV J (juniori).

18: XVII A, XVI B, XV J. GRECIA — ROMANIA (juniori, preliminariile Turneului U.E.F.A.).

21: Optimile de finală ale Cupei României.

Rapid în „sferturile” Cupei cupelor (retur).

25: XVIII A, XVII B, XIV C, XVI J.

APRILIE

1: XIX A, XVIII B, XV C, XVII J. ROMANIA — GRECIA (juniori, preliminariile Turneului U.E.F.A.).

4: Sferturile de finală ale Cupei României.

8: XX A, XIX B, XVI C, XVIII J.

12: XXI A (într-o joi).

15: XX B, XVII C, XIX J. IUGOSLAVIA — ROMANIA (juniori, preliminariile Turneului U.E.F.A.).

18: ROMANIA — U.R.S.S. (amical, la București).

19: U.R.S.S. — ROMANIA (tineret sub 23 ani, amical, la Odesa).

22: XXII A, XXI B, XVIII C, XX J.

29: XXIII A, XXII B, XIX C, XXI J.

MAI

6: ALBANIA — ROMANIA (la Tirana, preliminariile C. M.).

ROMANIA — ALBANIA (la București, preliminariile campionatului Europei la tineret sub 23 ani).

XXIII B, XX C, XXII J.
13: XXIV A, XXIV B, XXI C, XXIII J.

16: Semifinalele Cupei României.

20: XXV A, XXV B, XXII C, XXIV J.

26: R. D. GERMANA — ROMANIA (preliminariile campionatului Europei la tineret sub 23 ani).

27: ROMANIA — R. D. GERMANA (la București, preliminariile C. M.).

XXVI B, XXIII C, XXV J

IUNIE

3: XXVI A, XXVII B, XXIV C, XXVI J.

10: XXVII A, XXVIII B, XXV C.

17: XXVIII A, XXIX B, XXVI C.

20: XXIX A.

21: IUGOSLAVIA — ROMANIA (la Skoplje, Cupa Balcanică la tineret).

23: GRECIA — ROMANIA (la Skoplje, Cupa Balcanică la tineret).

24: XXX A, XXX B.

27: Finala Cupei României (sau la 1 iulie).

Sînt trei întâlniri internaționale ale căror date n-au fost încă stabilite. Una este cea amicală cu Turcia, pentru care inițial se fixase data de 6 iunie (miercuri), dar ulterior forul ture a solicitat o altă programare. Se caută o dată (o „fereastră”) în cursul lunilor aprilie — mai, ca și pentru o altă partidă, revansă cu selecționata cluburilor din Israel (martie — aprilie). În fine, rămîn de stabilit datele dublului meci România — Grecia din cadrul Cupei Balcanice pentru reprezentativele A, competiție care s-a hotărît la o recentă sedință la Istanbul, să fie reluată din 1973. Tăra noastră face parte din grupă cu Grecia și Iugoslavia (aceasta din urmă însă, nu va participa la ediția de reluare, deoarece își avea întocmit calendarul internațional pe 1973).

BILANȚUL ACTIVITĂȚII INTERNAȚIONALE PE 1972

Deoarece în bilanțul activității internaționale a fotbalului nostru în anul 1972 s-au strecurat câteva erori de corectură, îl re-publicăm în forma lui exactă. Am profitat de prilej pentru a include în acest bilanț și jocurile amicale disputate între timp, printre care cele ale lotului de tineret în Grecia. Numărul total de jocuri disputate a atins astfel cifra de 311, cum rezultă din tabelul de mai jos:

	JOCURI PE TEREN PROPRIU	JOCURI ÎN DEPLASARE
ECHIPЕ REPRESENTATIVE		
OFICIALE		
Lotul A (O)	3 1 1 1 6-5	3 0 2 1 3-4
Lotul T	— — — — —	3 0 1 2 1-4
Lotul J	11 4 1 6 10-14	3 1 1 1 5-3
Lotul stud.	6 6 0 0 24-2	— — — — —
AMICALE		
Lotul A (O)	4 1 3 0 8-6	1 1 0 0 4-2
Lotul T	1 1 0 0 2-0	1 0 0 1 0-3
Lotul J	1 0 1 0 0-0	4 1 0 3 5-8
Lotul stud.	— — — — —	1 0 0 1 0-1
JOCURI DE PREGĂTIRE		
Lotul A (O)	2 2 0 0 7-1	8 3 3 2 15-8
Lotul T	— — — — —	4 1 1 2 2-4
Lotul J	— — — — —	1 0 0 1 0-1
Lotul stud.	1 1 0 0 3-0	3 2 0 1 7-2
ECHIPЕ DE CLUB		
OFICIALE		
Divizia A	9 4 1 4 16-12	10 1 4 5 8-19
AMICALE		
Divizia A	35 26 4 5 71-26	67 17 20 30 82-107
Divizia B	31 18 1 12 73-51	21 6 6 9 29-29
Alte categ.	28 15 7 6 54-37	49 19 6 24 86-91
TOTAL	132 79 19 34 274-134	179 52 41 83 248-286

TABEL SINOPTIC

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1. Steaua		1-2	3-0	2-1	0-0	0-1	2-2	1-1	0-0	2-0	1-0	4-2	0-1	3-1	4-0	4-1
2. Dinamo	2-1		1-3	1-1	3-2	1-1	1-2	0-0	1-0	1-0	3-1	0-1	2-0	3-1	2-0	0-3
3. Jiul	0-3	2-1		0-0	1-4	2-0	3-0	1-4	1-2	1-0	0-3	0-1	1-0	2-2	2-0	3-0
4. Petrolul	1-2	1-1	0-0		0-0	1-0	1-0	0-1	1-0	1-0	0-3	2-1	0-1	2-1	1-1	3-0
5. „U” Craiova	0-0	2-5	4-1	0-0		1-1	2-3	2-1	1-0	1-1	1-1	3-2	0-1	3-0	2-2	1-1
6. C.F.R.	1-0	1-1	0-2	0-1	1-1		1-1	1-0	1-1	0-2	1-0	3-1	0-1	2-1	2-0	2-2
7. Sport Club Bacău	2-2	2-1	0-3	0-1	3-2	1-1		1-3	1-4	1-0	0-0	1-0	2-0	1-2	2-0	2-0
8. Rapid	1-1	0-0	4-1	1-0	1-2	0-1	3-1		0-0	0-1	0-2	3-0	1-0	0-1	0-0	1-1
9. U.T.A.	0-0	0-1	2-4	0-1	0-1	1-1	4-1	0-0		0-3	2-1	0-0	1-1	1-1	2-1	4-1
10. Steagul roșu	0-2	0-1	0-1	0-1	1-1	2-0	0-1	1-0	3-0		3-1	0-1	5-0	1-2	0-0	0-0
11. F.C. Argeș	0-1	1-3	2-0	3-0	1-1	0-1	0-0	2-0	1-2	1-3		3-4	1-1	5-0	0-1	1-0
12. A.S.A.	2-4	1-0	1-0	1-2	2-3	1-3	0-1	0-3	0-0	1-0	4-3		0-2	4-1	0-2	4-2
13. Farul	1-0	0-2	0-1	1-0	1-0	1-0	0-2	0-1	1-1	0-5	1-1	2-0		0-1	1-1	0-1
14. „U” Cluj	1-3	1-3	2-2	1-2	0-3	1-2	2-1	1-0	1-1	2-1	0-5	1-4	1-0		0-0	1-0
15. C.S.M.	0-4	0-2	0-2	1-1	2-2	0-2	0-2	0-0	1-2	0-0	1-0	2-0	1-1	0-0		5-2
16. Sp. studențesc	1-4	3-0	0-3	0-3	1-1	2-2	0-2	1-1	1-4	0-0	0-1	2-4	1-0	0-1	2-5	

CE SPUNE CLASAMENTUL GOLGETERILOR?

Dincolo de unele observații la prima vedere, cum ar fi de exemplu, aceea a prezenței în fruntea plutonului celor mai eficace jucători ai turului, a fostului divizionar B. Roznai, sau aceea privind numărul scăzut al totalului de goluri înscrise în primele 15 etape ale manșei întâia a campionatului, atrage atenția un fapt deosebit de semnificativ pentru actuala evoluție a fotbalului pe planul concepției de joc.

Este vorba de o tot mai accentuată tendință de trecere a centrului de greutate al eficacității ofensive a echipelor, din spre pri-

ma linie de înaintare — adică a aceleia propriu zise — către o a doua linie de atac pe care o formează astăzi, jucători cu sarcini complexe la mijlocul terenului, de regulă, foști înaintași la origine.

Și să concretizăm, cele afirmate pînă aici, cu ajutorul cifrelor și al repartiției totalului de 285 de goluri, înscrise în toamna anului trecut, pe posturile din cadrul unei echipe. Numeric, situația se prezintă astfel: fundații late-

rali au marcat 12 goluri, fundații centrali 11, mijlocașii 108 (1), înaintașii centrali 96 și extremele 54. Asadar, o primă constatare, care nu lasă nici un fel de dubiu în ce privește superioritatea eficacității jucătorilor de la mijlocul terenului, față de posturile de atacanți centrali și extreme, fiecare dintre ele luate separat.

Mai interesant însă și mult mai semnificativă decât o astfel de repartiție numerică, ni se pare repar-

tiția procentuală, raportată la realizările precedente. Așa, de pildă, comparînd turul actualului ediții a campionatului republican cu acela al ediției 1969-1970, datele puse față în față, exprimă cât se poate de sugestiv rolul tot mai activ al mijlocașilor la economia de goluri a echipelor divizionare. Și exemplificarea noastră o vom limita numai la posturile care asigură „grosul” punctelor înscrise în întrecerea competițională. În 1969-1970

deci, mijlocașii au înscris 17%, înaintașii centrali 48% și extremele 25% dintre goluri. În 1972-1973 situația se modifică substanțial: mijlocașii — 38% (mai mult decât dublu!), înaintașii centrali 34% (în scădere evidentă) și extremele 19% (în ritm direct cu reprofilarea tactică a postului).

Concluziile ce se desprind de aici sînt multe. Una singură însă ni se pare demnă de reținut, înainte de orice alte considerații.

Este vorba de rolul ofensiv tot mai accentuat al jucătorilor care acționează la mijlocul terenului, de ponderea tot mai mare a acestora în dimensionarea eficacității unei echipe. În ultimă analiză, este vorba de o concretizare a unei noi orientări în concepția de joc, potrivit căreia mijlocașii tind să se structureze ca a doua linie de atac a unei formații și cu timpul, să devină mai productivă decât aceea socotită prima în ordinea eșalonării sale în teren.

M. I.

RETROSPECTIVĂ DIVIZIA A

Scurta vacanță de iarnă a fotbalistilor este pe punctul de a se încheia. Azi-mine, jucătorii se vor reîntâlni la echipele lor pentru a relua antrenamentele pentru un retur care se anunță extrem de disputat, măcar sub raportul luptei și al angajamentului fizic.

Prima parte a întrecerii divizionare A a oferit suficiente prilejuri de reflecție și concluzii, în primul rând, pentru antrenorii echipelor. Parte din opiniile acestora, pe marginea desfășurării turului, le prezentăm mai jos, în cadrul unei anchete în rândurile celor 16 antrenori principali. Cu acest sondaj de păreri privind calitatea turului și satisfacțiile sau insatisfacțiile prilejuite de comportarea echipelor, revista noastră își începe retrospectiva asupra desfășurării sezonului competițional oficial din toamna trecută.

Valentin STĂNESCU

● STEAUA ●

1 E greu de spus exact ce a avut pozitiv și ce anume negativ acest tur de campionat în raport cu sezonul trecut. Cred că s-a realizat, totuși, o îmbunătățire a pregătirii fizice și se tinde în continuare spre indici superiori. Cel mai important lucru este însă să privim în special minusurile manifestate. Și m-aș referi, în primul rând, la tehnica de joc a fotbalului nostru care trebuie îmbunătățită. Nici orientarea echipelor în teren nu-i prea bine pusă la punct, au fost atâtea exemple în acest sens. Probabil că puse, unele peste altele, calitățile și defectele acestui tur, am ajunge la concluzia că mai e curind a fost vorba de o stagnare în această primă parte a campionatului, cu toate că unele echipe și-au îmbunătățit vizibil jocul.

2 Sint mulțumit de rezultatele echipei. În privința jocului, însă, mai avem destule de făcut. Au fost și motive obiective (accidentările în primul rând) care ne-au împiedicat să realizăm ceea ce ne-am propus, pentru că, să nu uităm, n-am putut juca cu formația preconizată decît două etape. Randamentul unor jucători trebuie să

1 Jocurile din turul actualului campionat au fost mai disputate. Sub toate aspectele: și ca angajament fizic și ca tehnicitate. Așa încît se poate spune că nivelul ge-

Ștefan COIDUM

● JIUL ●

1 În returul 71/72 nu am fost în focul întrecerii, îmi este greu deci să fac aprecieri exacte.

2 Din punct de vedere al poziției ocupate în clasament, sint foarte mulțumit. Mai puțin mulțumit însă, din punct de vedere al jocului de ansamblu practicat. Mi-am propus să primenesc echipa, să alcătuiesc o formație cu multe elemente tinere. Am reușit. Și dacă-mi permiteți un calambur, neîmplinirile eventuale se datoresc tocmai tinereții jucătorilor. Dar perspectiva este trandafirică!

Mai concret vorbind, întinerirea fotbalului mi-a oferit garanția că Jiul va putea să suporte în condiții bune regimul unui antrenament intensiv. Aplicarea acestei măsuri înseamnă automat și creșterea auto-

crească mult mai mult în retur datorită și obligațiilor născute de poziția noastră fruntașă.

Am reușit cîteva reprize foarte bune, dar și jocuri modeste (cu C.F.R. Cluj, Farul și Petrolul), ceea ce înseamnă că concepția modernă de joc ce o preconizăm la echipă, a fost rezolvată doar în proporție de 40 la sută. Cred că trebuie și putem să realizăm ascensiuni în privința acestui bloc funcțional al echipei noastre și chiar al eficacității, deși atacul Stelei se situează pe primul loc în clasament. Dar, dacă vrem să vorbim de un fotbal modern, trebuie să pornim de la parametrii soccerului european. Și, din acest punct de vedere, tot mai avem foarte multe de făcut.

Ion NUNWEILLER

● DINAMO ●

neral al primei părți a Diviziei A a marcat un progres.

2 În general, da. Din ceea ce ne-am propus, am reușit o mare disciplină și o sporită angajare la efort. Întrucît creșterea volumului de lucru la antrenamente a dat rezultate, ne propunem să-l menținem și chiar să-l mărim pentru pregătirea returului.

Nu am realizat încă, printre altele sudura necesară în jocul apărării, compartiment care a evoluat cu fisuri. De ce? Poate și pentru că îmi lipsește unele „piese” necesare jocului actual. Vom efectua unele rețușuri atît în jocul apărării, care a primit destule goluri, cît și în cel al atacului.

exigenței, a dorinței de realizări înalte. Acest suflu nou a trecut peste viața echipei, antrenînd și adeziunea „vechii gărzi” care s-a despotmolt din mentalitatea „micii ciupeli”. Simbioza aceasta între elanul juvenil și rutina activizată pozitiv a celor vechi a dus Jiul pe un loc fruntaș în clasament. Poziția noastră se datorește în primul rând procentajului excelent de

16 ANTRENORI

RĂSPUND LA DOUĂ ÎNTREBĂRI

reușită acasă. În deplasare însă, nu am convins întotdeauna că Jiul este o echipă nouă. Am pierdut la scoruri uneori severe pentru că „minji” mei au fost nu odată stopați prea bărbătește în preajma ca-

Ilie OANĂ

● PETROLUL ●

1 Eu consider că turul a fost în ușor progres față de partea a doua a ediției trecute a campionatului. Afirm acest lucru poate obsedat și de faptul că echipa mea a jucat mai bine, în afară de perioada ploioasă în care terenurile au fost necorespunzătoare. Cred că dovada cea mai bună, care susține afirmația mea, o constituie comportarea echipelor Steaua și Dinamo, care dau cei mai mulți jucători reprezentativei și acuma sint pe primele locuri în clasament.

2 Sint mulțumit atît de locul pe care îl ocupă echipa, dar mai ales de jocul prestat. Formația, pe care o antrenez împreună cu Dridca, a făcut un salt calitativ considerabil, valoarea colectivă a crescut. De aici, înainte, noi antrenorii, avem datoria de a forma individualități valoroase, fiindcă există premisele necesare.

Ne-am propus ca la sfîrșitul turului să ocupăm una dintre pozițiile 4—8. Sintem pe locul 4. Deci, previziunile s-au confirmat. Acest succes s-a datorat activității desfășurate de toți factorii, precum și disciplinei intronate în cadrul echipei, a participării conștiente a jucăto-

1 Nivelul general a urmat o linie ascendentă, nu lipsită însă de sinuozități. Partidele care au primit calificativele de bune sau foarte bune au fost, după mine, mai numeroase în partea a doua a turului. Se poate aprecia că angajarea la efort s-a dovedit superioară celei din sezonul de primăvară, dar uneori ea s-a realizat în dauna calității jocului, ceea ce trebuie să ne determine să insistăm mai mult în pregătire pe factorii tehnico-tactici pentru obținerea unui echilibru.

Campionatul actual se arată a fi mai echilibrat decît cel precedent, și aceasta rezultă nu numai din diferențele foarte mici de puncte dintre echipe, dar și din faptul că nici unul din liderii care s-au perindat la șefia clasamentului nu a exercitat asupra echipelor urmărirea o superio-ritate de natură să le complexeze.

2 Echipa Rapid a traversat două perioade distincte: în prima — pînă la etapa a 7-a — a avut o comportare slabă, după care evoluția ei a crescut spre bine și chiar foarte bine. Motivele acestui stăruie sint, desigur, cunoscute. Prin plecarea lui Dumitru și a lui Lupescu, dar mai ales a celui dintîi, Rapid a su-

1. CUM APRECIĂȚI NIVELUL

2. SÎNTEȚI MULȚUMIT DE CEEA CE V-AȚI PROPU

reului advers și pentru că în apărare evităm o aglomerare disperată. Vrem să jucăm deschis și afară, dar nu am învățat încă bine această lecție. Cu timpul ne-o vom însuși.

rilor la pregătiri. Vreau să scot în evidență faptul că jucătorii nu s-au sustras de la efort, ci dimpotrivă au lucrat suplimentar pentru eliminarea unor deficiențe, iar în timpul jocului fiecare a respectat întocmai sarcinile. În plus, nu am avut nici un jucător eliminat; doar doi jucători au primit „cartonașe galbene”.

Recunosc că mai avem încă de lucrat în anumite direcții. Nu s-a rezolvat corespunzător pregătirea psihologică, fapt ce s-a reflectat în comportarea formației în cîteva meciuri. De asemenea, mai avem de muncit în problema eficacității; înaintașii mei și-au creat destule ocazii de gol pe care le-au ratat cu destulă ușurință.

Bazil MARIAN

● RAPID ●

ferit — în perioada pregătitoare — un joc psihic resimțit de toți, de jucători și antrenor. Astfel că, deși pregătirea la munte s-a făcut suficient de bine, iar turneul din Spania și-a dovedit utilitatea, edificîndu-ne asupra unor probleme acute la ora aceea, debutul în campionat a fost mesatisfăcător. Desigur, a contat și programul destul de dificil din primele etape. Cert este că jucătorii își pierduseră încrederea în forțele lor, deveniseră lipsiți de curaj, de convingere.

După cîștigarea meciului cu Petrolul, pentru noi a început, de fapt, o nouă etapă. Echipa a depășit faza critică, precum și complexul de care suferea, revenind la linia de plutire. Ea nu a mai cunoscut înfrîngerea pînă în etapa a 14-a, la Pitești, avînd o frumoasă comportare și în „Cupa cupelor”, competiție în ale cărei sferturi de finală a promovat. Firește, la refacerea moralului echipei a contribuit mult și venirea lui Dumitriu II.

Judecînd lucrurile acum, la sfîrșitul turului, cred că procentajul de 50 la sută realizat poate fi apreciat ca mulțumitor. Dar sint și alte motive de satisfacție. Noul cuplu de fundași centrali, Boc — Grigoraș (ultimul constituie o plăcută surpriză), s-a sudat și omogenizat. La o soluție bună cred că am ajuns și în privința cuplului de mijlocași, M. Stelian — Angelescu. De asemenea, și cuplul fraților Dumitriu — în postura de înaintași centrali — a dat, în ultima etapă, un randament foarte bun. N-am reușit încă să rezolvăm problema extremei stînga, dar sperăm că o vom putea face pînă la începerea returului, prin promovarea unui jucător din divizia secundă.

Constantin CERNĂ

● „U” CRAIOVA ●

1 Echilibrul în joc competițional din acest campionat este caracteristic reflectat în clasamentul deosebit de strîns — nu ne pot aminti de strîns — în privința calității r a întrecerii, care a cam lăsat dorit. Dintre cauzele care au terminat o asemenea situație amintii pe acelea ale unui oare uzaj competițional pe care resimțit jucătorii cu obligații jore (la echipele reprezentative și club) și indeosebi fracțion mare a programului din toamna nului trecut.

2 Mă declar satisfăcut de comportarea elevilor. Și cînd spun acest lucru în seama de unele diții cu totul speciale care am fost obligați să jucăm tur: lipsa unei vacanțe de vară cînd opt dintre jucătorii noștri participat la campionatul european universitar; indisponibilitatea Oblemenco, programul de jocuri numai șase partide susținute fapt pe teren propriu (al 7-lea: Tg. Jiu). Principalele noastre rezări din prima parte a campionatului sint: locul 5 în clasam-

1 După mine a fost unul dintre cele mai tururi de campionat, punct de vedere al angajamentului și al luptei pentru puncte. A fost un tur în care nici un meci nu a fost ușor, din punct de vedere calitativ că s-au realizat îmbunătățiri de returul trecut. Ca angajament fizic pot spune categoric că acest campionat a debutat sub auspiciu superioare și s-a menținut în acest context pînă în ultima etapă.

Dr. C. RĂDULESCU

● C. F. R. CLUJ ●

1 Prima parte a acestui campionat se situează, valoare sub nivelul turului ediției trecute, principalele explicații, după mine, ar fi două: 1. insuficiența pregătirii — ca durată, deși s-a dat și în privința cuplului — în perioada dintre cele două campionate. 2. lipsa de continuitate și de micitate competițională, ca urmare a numărului prea mare de întreruperi pentru satisfacerea calendarului reprezentativelor naționale a creării astfel, a unor „ferestre” în plin campionat. În timpul acestor întreruperi echipele au înregistrat scăderi sau ieșiri din

GENERAL AL TURULUI DIVIZIEI A, COMPARATIV CU RETURUL 1971/72 ?

IMPORTAREA ECHIPEI DV.? (CE AȚI REALIZAT ȘI CUM? CE NU AȚI REALIZAT ȘI DE CE?)

Florin HALAGIAN

● F.C. ARGES ●

1

Consider că turul a însemnat un progres față de returul încheiat în vară, întrucât sub raportul potențialului fizic. Dar, fotbalul practicat nu a fost cel dorit. Dacă facem o comparație cu soccerul european, pentru că din punct de vedere tehnic și spectacular multe meciuri au cam lăsat de dorit. Mi s-a părut însă, mai bun în ceea ce privește întrecerea în sine, formațiile bucurestene, mă gândesc în primul rând la Steaua și Dinamo, primind o replică dîră din partea „provinciei”, mai numeros reprezentată de data aceasta. Dacă ar fi să dăm un calificativ întrecerii din toamnă, eu aș aprecia prima parte a campionatului de nivel mediu.

2

Ținînd seama că sîntem campioni, desigur, nu ne putem declara mulțumiți de comportarea echipei noastre. Ba, dimpotrivă, o spunem fără ocolișuri, sîntem nemulțumiți. Jocul nostru a avut unele plusuri, dar dacă mă gândesc la rezultate, acestea nu ne-au satisfăcut. Actuala poziție a lui F.C. Argeș se datorează mai multor factori pe care voi încerca să-i enumăr pe scurt: 1. Programul prea încărcat, adică participarea în campionat și în Cupa campionilor europeni, a fost poate peste puterile echipei pentru a-i face față cu succes. E adevărat că în C.C.E. am trecut pe lângă o mare victorie, dar am ratat-o pentru că nu am știut să profităm de situație (mă refer la meciul de la Pitești, cu Real Madrid). 2. Echipa a avut foarte multe indisponibilități. S-au accidentat Oheanu, Prepurgel, Jerean, Pigulea, Roșu, Neculce și nu pentru o etapă,

două. Rezervele, de valoare apropiată, s-au încadrat în angrenajul echipei, dar randamentul n-a fost cel așteptat. 3. Starea de întărire a jucătorilor, după cîștigarea titlului de campioană, a dăunat și ea în mare măsură. 4. Unele arbitraje ne-au dezavantajat. Nu încercăm să justificăm câteva din insuccesele noastre, dar știe că acesta este un adevăr de care trebuie să ținem seama cînd analizăm comportarea unei echipe.

Din ceea ce ne-am propus în această toamnă — un loc în primele șase și calificarea în turul trei al C.C.E. — n-am realizat nimic. Ne nemulțumește poziția actuală a echipei noastre, care a făcut și unele partide bune, dar în general ea a evoluat sub posibilități. Am vrut să renunțăm la jocul cu libero, dar am văzut că ne dezavantajează, după cum evoluția cu trei jucători la mijloc a fost nesatisfăcătoare.

Cam acestea ar fi cîteva dintre aspectele desprinse din comportarea echipei în toamnă, cînd ne pusesem mari speranțe. Dar, mai avem la dispoziție un retur întreg.

Tiberiu BONE

● A.S. ARMATA ●

2

Nu sînt mulțumit. La formația mea s-au manifestat aceleași carențe ca și la celelalte echipe care au avut o comportare bună în returul campionatului trecut. În toamnă însă, s-au manifestat și unele cauze obiective: în perioada pregătitoare mi-au lipsit mai mulți jucători, fiind accidentați (Bölöni, Toth, Varodi), apoi, în campionat s-a produs accidentarea lui Fazekas și după aceea, suspendarea lui și a lui Varodi. Aceste cauze au dus la diminuarea omogenității echipei. Dar, nu pot omite și unele cauze subiective: o doză de ingimfare, automulțumire și lipsă de dăruire în joc. Pe lângă cauzele amintite, trebuie să mai arăt una: nu am fost destul de exigent și am constatat că e necesar să-i controlez în permanență pe jucători, că uneori e bine să-i împingi de la spate ca să facă un lucru bun.

Nu am realizat ceea ce ne-am propus. Mă refer în special la jocul echipei: nu toți jucătorii au participat conștient la antrenamente și meciuri la ambele faze, fundamentale, apărare și atac.

Emanoil HAȘOTI

● FARUL ●

1

Aproximativ, același. Eu personal n-am sesizat vreo diferență sensibilă.

2

Pînă în etapa a IX-a a a returului am fost foarte mulțumit. De atunci, însă, de la prima înfrîngere suferită în fața Rapidului pe propriul nostru teren, echipa n-a fost în stare să depășească șocul moral și rezultatele care au urmat le cunoașteți. O parte din ceea ce ne-am propus înaintea acestei ediții — și anume, creșterea capacității de efort — am realizat. Numai că perioada pregătitoare prea scurtă nu ne-a permis acumulări pînă la sfîrșitul turului.

Am mai dorit să creăm o atmosferă sănătoasă în sinul echipei. Totul a mers bine la acest capitol pînă la meciul cu Rapid, cînd ve-

chile tare au reapărut. Apoi, formația noastră, mergînd din eșec în eșec, ne-a fost și mai greu să restabilim coeziunea sufletească. Vom avea de muncit foarte serios în această direcție în perioada de iarnă.

(Continuare în pag. 3)

2

Sînt mulțumit de comportarea echipei mele, deși — la drept vorbind — putem realiza și mai mult dacă ne gîndim numai la cele cinci puncte pierdute pe teren propriu. În ansamblu, însă, am reușit să îndeplinim și chiar să depășim ceea ce ne-am propus inițial. Concret, asta înseamnă o substanțială îmbunătățire a pregătirii fizice și a jocului, în general, ca și locul 6 ocupat la sfîrșitul primei părți a acestui campionat.

Ce n-am realizat încă? Calitatea execuțiilor tehnico-tactice continuă să fie în suferință, iar participarea la ambele faze ale jocului — atac și apărare — este rezolvată doar parțial, pe durata unui meci și numai de către unii din jucători. Sperăm ca aceste așa-zise „restanțe” să-și găsească un cadru prielnic de rezolvare în cursul apropiatei perioade pregătitoare de iarnă.

Costică RĂDULESCU

● SPORT CLUB ●

1

Pot afirma că prima parte a turului s-a desfășurat la un nivel mai slab, iar partea lui finală la unul superior. După opinia mea, cauza principală a acestei deosebiri o putem găsi în interperle intervenite în lunile septembrie și octombrie care — ca întotdeauna în asemenea cazuri — au dăunat calității întrecerii echipelor divizionare A.

2

Apreciez că echipa noastră a avut o comportare în general mulțumitoare, cu perioade mai bune și altele mai puțin bune. Evoluțiile ei cele mai reușite au fost

Toma JURCĂ

● U.T.A. ●

1

După opinia mea, nivelul turului campionatului 1972/73 a fost inferior returului precedent. S-a observat o nivelare a majorității echipelor, — care prin jocul prestat — au trecut rareori peste calificativul de acceptabil. Nici chiar acele formații care și-au întărit loturile cu suficiente nume sonore n-au fost capabile să practice un fotbal de calitate. Datorită deselor fluctuații de formă de la o etapă la alta, a existat o permanentă inconstanță, ceea ce a făcut ca în prima parte a campionatului să asistăm la dese schimbări de lider. Iată de ce nu mă declar satisfăcut de jocurile primei părți a unui campionat de la care așteptam mult mai mult.

2

Mă declar mulțumit de comportarea echipei U.T.A. În momentul în care am acceptat să preiau conducerea tehnică a echipei, prima mea preocupare s-a îndreptat spre promovarea a doi-trei jucători tineri, de perspectivă și, bineînțeles, titularizarea lor, lucru pe care l-am și realizat în proporție de sută la sută. Este vorba de fundașii Pirvu și Purima și de mijlocul Condruc. Din păcate, ceilalți jucători, mai experimentați, care demonstraseră în trecutul apropiat

că au capacitatea necesară să facă față cu succes sarcinilor de joc, nu au mai dat randamentul scontat. Din această cauză după primele etape de campionat am fost obligat să recurg la unele soluții de moment, la improvizatii pe anumite posturi din atac, dar rezultatele n-au fost cele așteptate. De exemplu, Axente și Domide, piese de importanță în zona de la mijlocul terenului, folosiți virfuri de atac, nu au mai fost nici laborioși și nici eficienți. Odată cu transferarea lui Both la Olimpia Satu Mare am rămas descoperiți și pe postul de extremă stîngă, unde l-am folosit pe Kun, care nu s-a simțit în apele lui pe noul post. Toate acestea au dus la dereglarea întregului angrenaj tactic al echipei și rezultatele s-au văzut. Acestea sînt cauzele principale ale comportării sub posibilități a echipei U.T.A.

(așa cum ne-am propus), o mare eficacitate ofensivă în deplasare (am înscris, afară, 12 goluri, față de 11 acasă), un joc mai realist, mai organizat și mai disciplinat.

În schimb, n-am reușit să găsim o rezolvare fericită în ce privește formula de atac, în absența lui Oblemenco, nici să creăm în spatele primei linii de înaintași un al doilea eșalon cu bun randament ofensiv. De asemenea, cred că am primit prea multe goluri față de componența valorică a liniei de fundași. Evident, toate aceste ne-realizări vor fi raportate în planul de instruire din cursul viitoarei perioade pregătitoare de iarnă.

Nicolae PROCA

● STEAGUL ROȘU ●

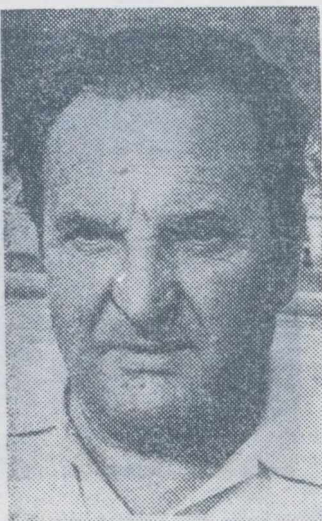
2

În prima parte, am fost mulțumit de evoluția echipei, în partea a doua însă nu. Accidentarea lui Olteanu în etapa a VI-a, — un mare handicap psihologic — plus lipsa de posibilități la o parte din jucătorii mei, datorită vârstei, au făcut ca echipa să nu mai aibă aceeași valoare și în finalul sezonului. La început am realizat, cred, un angajament mai mare, o acoperire mai bună a mijlocului terenului și o rezolvare a sarcinilor de joc la toți componenții echipei, datorită pregătirii din vară. N-am reușit, în schimb, un marcaj corespunzător în apărare, o susținere eficientă în atac a jucătorului aflat în posesia balonului, ceea ce a dus la o slabă finalizare. Nu am putut menține echipa la același nivel fizic, din cauza diferențelor mari de vîrste și a vieții particulare a unora dintre jucători. Iar de la nivelul ridicat al capacității de efort (nerealizat la noi, timp de 15 etape) pornesc toate bucuriile și necazurile.

mă, practică greu de evitat, mai cu seamă în condițiile neasigurării unui program de jocuri amicale de tărie apropiată întrecerii divizionare.

16 ANTRENORI RĂSPUND LA DOUĂ ÎNTREBĂRI

Ion REINHARDT

• C.S.M. Reșița •

mulțumite cu ceea ce au realizat până acum.

2

Dacă mă uit pe clasament și constat că C.S.M. Reșița, debutantă în Divizia A, se află la un punct de Steagul roșu și Farul, de „U” Cluj, de campioana țării — F.C. Argeș, și la două puncte de U.T.A., care ocupă locul 9, pot să spun că sîntem satisfăcuți de ceea ce am realizat în turul de campionat. Dar, rezultatele în sine, în primul rînd cele de pe teren propriu, nu ne-au mulțumit. Am pierdut puncte prețioase, care ne pot costa mai tirziu.

Obiectivele noastre au fost următoarele: 1. să nu retrogradăm; 2. să practicăm un fotbal curat, deschis, care să placă spectatorilor; 3. să îmbunătățim jocul extremelor. Ce am realizat? Primul obiectiv rămîne să vedem dacă se va îndeplini la sfîrșitul campionatului. În privința jocului, cred că nimeni nu are ce să ne reproșeze. N-am făcut antifotbal, nu sîntem adepții apărării la disperare, n-am sacrificat puținul fotbal în numele rezultatului. Nici în meciul cu Steaua, la 0-4, și nici în partida cu Dinamo, ambele la București, jocul nostru n-a dispărut. Nu am realizat ce ne propusese în privința atacului, a finalizării. Dar asta e o boală care se manifestă și în alte părți, nu numai în echipa noastră. În primele patru etape ne reușisem să înscrim nici un gol, deși Szilaghi a fost golgeterul seriei a II-a în Divizia B. Avem două extreme rapide, cu dribling, dar ele n-au marcat nici un gol. Nu vrem să facem din Florea și Atodiresel mașini de centrat, ci și realizatori. Echipa a fost bine pregătită fizic. A confirmat-o în ultimul joc, cînd a dominat pe F.C. Argeș mai bine de 70 de minute, dar, repet, marile ratări ne-au privat de unele rezultate mai bune. În această iarnă va trebui să lucrăm serios.

1 După cum se știe, în primăvară, noi am activat în Divizia B. Deci o comparație a turului de campionat cu returul precedent nu o pot face. Dar îmi voi permite să-mi exprim cîteva constatări personale privind turul de campionat, la reîntrînirea mea cu Divizia A.

Din capul locului trebuie să-mi mărturisesc impresia că valorile au cam coborît, în loc să crească. Iată, echipe mici fac față întrecerii și se situează chiar în prim-planul ei datorită dirzeniei, combativității și dăruirii în joc. Sînt și acestea alu-urî indispensabile unei formații bune, dar cred că, în primul rînd, într-o întrecere fotbalistică trebuie să-și spună cuvîntul valoarea intrinsecă a jucătorilor, clasa lor fotbalistică. C.F.R. Cluj, Jiul, Petrolul, echipe fără mari valori individuale, au putut totuși să reziste întrecerii și să se plaseze chiar în plutonul fruntaș, pentru că echipele din fruntea clasamentului, ca joc și ca personalitate, nu prea se detașează de celelalte. Iată de ce mă întreb dacă Dinamo, Steaua sau F.C. Argeș, campioana țării, pot fi

Ștefan ONISIE

• „U” Cluj •

1

În tur am asistat la multe jocuri de nivel mediu, care s-au încheiat cu rezultate nescontate. Valoarea de ansamblu a competiției nu s-a situat pe cote prea înalte. Chiar și acele formații care au avut la dispoziție jucători cu deosebite calități nu au reușit să se impună cu autoritate. În jocurile din deplasare, atenția s-a îndreptat spre fortificarea apărărilor și din această cauză jocurile și-au pierdut mult din spectaculozitate.

2

Echipa noastră a avut un sezon mai slab față de returul campionatului trecut. Ea n-a mai avut prospețimea fizică necesară și din această cauză a avut de suferit și latura calitativă. Abia spre sfîrșitul turului jucătorii și-au revenit și s-au comportat mai aproape de posibilități. Poziția nemulțumitoare din clasament mai are și o altă cauză și anume unele arbitraje care ne-au dezavantajat. Mă refer la cele din meciurile cu C.F.R. Cluj, Jiul, Steaua și Dinamo cînd, deși echipa a jucat bine, a pierdut puncte prețioase datorită erorilor de arbitraj.

În ciuda locului 14 pe care îl ocupăm în clasament, jucătorii au fost preocupați de practicarea unui joc constructiv — ofensiv, bazat pe un permanent echilibru între compartimente. Pentru retur ne propunem îmbunătățirea activității atacului; o mai mare concentrare în fazele de finalizare.

Nu am realizat obiectivul nostru principal; calificarea în turul al II-lea în Cupa U.E.F.A. din cauza lipsei de experiență în întîlnirile internaționale. Nu am reușit nici eliminarea unor greșeli personale la unii dintre jucători (Ștefan, Pexa, Solomon) care au decis soarta unor partide.

Gheorghe OLA

• SPORTUL STUD. •

1

Nefiind permanent aproape de problemele unei echipe de club, în perioadele puse în obiectiv, nu am posibilitatea să răspund la această întrebare.

2

Desigur că nu pot fi mulțumit de comportarea unei echipe care termină turul campionatului pe ultimul loc. De altfel, eu am găsit echipa pe această treaptă la jumătatea competiției, atunci cînd am preluat-o. În nouă etape nu se puteau face minuni. Ne-am propus

doar trei obiective în stare să ne consolideze poziția în vederea „marei asalt de primăvară” și anume: disciplinarea lotului și renunțarea la elementele care ar fi putut dăuna forței lui morale; împregnarea unei idei tactice adecvate; întărirea formației cu elemente valoroase. Unele din aceste deziderate le-am și pus în practică, dar roadele încă nu le-am cules pentru că nu a fost timp suficient pentru omogenizare (în noua formulă de echipă) și pentru intrare în ritmul normal de efort din partea unor jucători buni dar insuficient antrenați, cum sînt Cuperman, Moldoveanu, Lucaci.

Iată, în cuvinte mai multe sau mai puține, aprecierile antrenorilor asupra calității primei părți a campionatului și asupra randamentului echipelor. Opiniile lor exprimate cu realism dar uneori și cu oarecare doză de sentimentalism, sînt suficient de argumentate, chiar și atunci cînd ele conțin aprecieri diferite, ca în cazul nivelului turului în comparație cu cel al sezonului din primăvară. Toate însă, surprind aspecte importante ridicate fie de campionat în general, fie de comportarea echipelor lor.

Asupra principalelor probleme ale turului Diviziei A revista noastră va reveni în numerele viitoare.

PATRU CITITORI, CÎȘTIGĂTORI LA ANCHETA NOASTRĂ

După cum se știe, concomitent cu ancheta pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului 1972, s-a organizat și un concurs pentru cititorii participanți la anchetă. Acel cititor care au indicat pe couponul lor de participare ordinea exactă a primilor cinci clasai (o reamintim: Dinu, Boc, Dobrin, Adamache, Dumitru) vor primi ca premii un abonament pe timp de un an la revista „Fotbal”.

La trierea celor peste 14000 de cupoane, s-a constatat că numai patru cititori au indicat pe primii cinci clasai în ordinea de mai sus. Ei sînt deci cîștigători ai abonamentului, care le va parveni începînd cu 1 februarie.

Iată numele cîștigătorilor:

1. Drăgan Costel, strada Ilarie Chendi nr. 6, sector 3, București.

2. Pop Viorel, Bloc 2, apartament 8, comuna Iernuț, jud. Mureș.

3. Elev. serg. Chiran Ion, Sibiu.

4. Scripcă Cornelius, str. Palat nr. 2, Iași.

Îi felicităm pe cîștigători și îi rugăm ca în cazul cînd dorește ca abonamentul să-l primească pe altă adresă decît cea de mai sus, să ne anunțe în termen de o săptămînă.

CADRU ORGANIZATORIC NOU,

MAI ADECVAT,

PEPINIERELOR FOTBALULUI

Primele 12 centre de copii și juniori au fost înființate în 1952. De atunci și pînă în prezent s-au pus bazele altor 34 de pepiniere ale fotbalului, în aproape toate județele țării existînd cîte una. Scopul organizării și finanțării de către F.R.F. a tuturor acestor 46 de „laboratoare” ale celui mai îndrăgit dintre sporturi? Selecția și asigurarea unei pregătiri, corespunzătoare cerințelor, a celor mai dotați copii dornici să-și însușească tainele fotbalului. Dar, anii au trecut, din bugetul federației s-au scurs, spre aceste unități, milioane de lei, au fost alocate importante fonduri pentru amenajări de terenuri (Timișoara, Tirgoviste, Fitești, Piatra Neamț, Buzău, Constanța, Galați, Ploiești, Focșani etc.) și, cu toate acestea, concluzia care se desprinde acum este că **REZULTATELE OBTINUTE NU CORESPUND AȘTEPTĂRILOR. NU S-AU FORMAT ACEI JUCĂTORI — VALORI, CAPABILI DE PERFORMANTE DEOSEBITE.** În referatul prezentat recent dezbaterii Biroului federal au fost evidențiate și cauzele:

• procesul de selecție nu se efectuează conform cerințelor, dovadă faptul că abia la 400 de jucători încadrați în centre apare un element de valoare;

• instruirea se face, în cele mai multe cazuri, în mod necorespunzător; se remarcă sărăcia de mijloace în bagajele de cunoștințe ale antrenorilor, care se mulțumesc cu foarte puțin; nu se acordă atenție modernizării antrenamentelor, există unilateralitate în pregătire, stereotipie la individualizare, jucătorii nu știu să acționeze în cele două faze ale jocului etc.

• dominantă este goana după rezultate nesemnificative, de moment, în detrimentul creșterii acelor jucători de care are nevoie fotbalul.

• există o neconcordanță între numărul mare de copii și juniori aflați în unele centre și numărul redus de terenuri și săli unde să efectueze pregătirea, fapt ce conduce spre improvizajii în procesul de instruire.

— Toate acestea au încetinit mult procesul de formare a unor jucători de valoare — sublinia, cu puțin timp în urmă, Ion Alexandrescu, secretar general al F.R.F. — fiind necesare noi

• O NECESITATE: FORMAREA UNOR UNITĂȚI PUTERNIC PENTRU PREGĂTIREA PERFORMERILOR DE MÎINE AI FOTBALULUI • DOUA CATEGORII DE CENTRE: A ȘI B • INSTRUIREA ȘI SELECȚIA — ÎN CENTRUL PREOCUPĂRILOR • MAI MULTE COMPETIȚII ȘI JOURI INTERNAȚIONALE PENTRU JUNIORI ȘI ȘCOLARI

măsuri organizatorice corespunzătoare în SCOPUL CREĂRII, PE ALTE BAZE, A UNOR UNITĂȚI PUTERNIC DE PREGĂTIRE A PERFORMERILOR DE MÎINE. Au fost propuse, în acest sens, Biroului federal o serie de propuneri care vor fi aplicate începînd cu acest an nou, 1973.

Am parcurs suita de propuneri dezbătute de forul conducător al F.R.F., sînt multe și asupra unora dintre ele, cele de natură strict organizatorică, nu ne vom opri. Principala măsura preconizată constă în diferențierea acestor unități ale fotbalului. Astfel, se stabilesc două categorii de centre: A și B. Centrele de categoria A trebuie: • să dispună de minimum un teren, cu zgură sau gazon, și să amenajeze, într-un timp relativ scurt, un al doilea; • să programeze partidele din campionatul republican pe cel mai bun teren al clubului sau asociației, sau pe unul gazonat; • să aibă trei antrenori cu norma întreagă și contracte pe trei ani; • să îndeplinească un medic cu norma întreagă și să amenajeze un cabinet medical bine utilat; • echipei respective să i se asigure anual cel puțin două întîlniri internaționale; • centrul să promoveze în fiecare an doi jucători corespunzători cerințelor fotbalului de mare performanță.

Centrele de categoria A pot transfera fără dezlegare jucătorii de la alte secții (dar nu de aceeași categorie) din localitate sau județ, cu obligația ca la 18 ani, dacă nu sînt încadrați în lotul de seniori, să-i restituie secției de unde i-a luat. Printre centrele de categoria A se numără toate cele ale cluburilor din Divizia A, cu excepția Jiului Petroșani și U.T.A. care nu au terenurile necesare (?), precum și cîteva asociații din Divizia B, cum sînt Progresul București, F. C. Bihor, Politehnica Iași, F.C. Galați.

Aflați pe o treaptă mai jos, centrele de categoria B vor trebui să dispună de un teren, să aibă un antrenor cu norma întreagă, să asigure asistența medicală prin angajarea unui medic cu ora, să promoveze anual un jucător de valoare. În această categorie vor intra centrele asociațiilor din Divizia B.

Desigur, principalele beneficiare ale „produselor” centrelor rîmîn cluburile, asociațiile respective. Motiv pentru care vor fi obligate să se îngrijească de baza materială a centrelor lor, să programeze antrenamente pe toată durata zilei, în funcție de anul școlar, să vegheze ca instruirea să se efectueze la nivelul cerut (angajîndu-se antrenori cu pasune pentru această muncă), ca în acest proces de durată să se facă o educație conform normelor eticii comuniste, în scopul formării unor jucători cu profilul moral al omului societății noastre.

În vederea asigurării unei instruiți moderne, F.R.F. va organiza periodic — în scopul perfecționării antrenorilor — cursuri metodice cu tot tehnicienții centrelor și cei din unitățile școlare cu profil. Fără a se diminua deprinderile tehnico-tactice, acestea vor fi îndrumați să acorde atenție dezvoltării fizice, măriri capacității de efort, fiecare antrenor trebuind să termine ciclul de instruire și reprezentare cu echipa cu care l-a început.

Forul de specialitate va continua să acorde o atenție aparte competițiilor desfășurate la acest nivel al fotbalului. În afara campionatului republican de juniori, campionatul școlilor generale și liceelor, campionatul școlilor profesionale și campionatelor județene de juniori, se vor urmări în mod special:

• „Cupa cravatelor roșii”, în scopul atragerii unui număr mai mare de copii pentru practicarea fotbalului;

• în fiecare capitală de județ se va organiza un campionat de minifotbal, iar în orașele mai mici, competiții prietelnice de zilele festive (23 August, 1 Mai, 1 Iunie);

• „Criteriul valorilor” va fi o competiție (se va desfășura pe timpul vacanțelor) pentru centrele de copii și juniori;

• necesitatea asigurării unui număr de jocuri internaționale la nivelul echipelor de juniori;

• inițierea a 2-4 turnee internaționale în țară (Bacău, Pitești, București), după modelul celor din străinătate, care să devină tradiționale;

• formarea a trei reprezentative de juniori, pe categorii de vîrstă: juniori I, juniori II și selecționata școlară, asigurîndu-le acestora un calendar internațional minimal, respectiv 12, 8 și 4 jocuri;

• organizarea, o dată la 2 ani, a Turneului internațional „23 August”, aflat acum, în 1973, la a treia sa ediție.

Vom căuta ca toate aceste măsuri — accentua secretarului general al F.R.F., Ion Alexandrescu — să prindă cît mai curînd viață. Nu va fi ușor, dar este absolut necesară o efervescență de lucru la acest nivel al fotbalului, asigurîndu-i pe acei tehnicieni care vor obține rezultate scontate ca vor fi răsplătiți cum se cuvine pentru pasunea și munca lor. Altfel nu se vor putea obține elementele de valoare ale schimbului de mîine al fotbalului nostru de performanță.

„PRIMA IUBIRE NU SE UITĂ NICIODATĂ”

Poate pentru unii, în special pentru cei din generațiile mai tinere — jucători sau simpli admiratori ai fotbalului — prezența în această pagină de „intimități ale gazonului”, a lui **Mihai Flamaropol**, antrenorul de hochei al echipei Dinamo și al reprezentativei noastre naționale, ar părea nepotrivită sau cel puțin ca o concesie făcută unui sport înrudit întrucâtva cu fotbalul. Și pe bună dreptate. Pentru că numele lui Mihai Flamaropol, ireversibil transferat de pe dreptunghiul verde, pe cel de gheață încă din anul 1954, este prea puțin familiar tinerilor din marea lume a fotbalului. Acelora care, pe atunci, erau la o vîrstă cînd încă nu începuseră să simtă tentația miraculoasă a balonului rotund și nici plăcerea drumului care duce spre stadion. În acel an, 1954, Dumitrache și Iordănescu, de exemplu, erau de o șchioapă, iar Aelenei și cu Dobru de-abia se născuseră.

De aceea, pentru toți care nu l-au cunoscut, ca și pentru toți aceia care, într-un fel sau altul, l-au uitat pe impunătorul „Flammy” — cu ani în urmă unul dintre cei mai valoroși jucători ai soccerului nostru și, în același timp, un veritabil model de sportivitate — ne-am gândit să-l prezentăm acum pe fotbalistul Mihai Flamaropol, sub forma a cîteva secvențe biografice, impletite cu frînturi de amintiri din bogatul său album al aducerilor aminte.

...1930. Primele manifestări ca jucător în echipa străzii, din cartierul „Cuibul cu barză”, alături de Gică Popescu și Eugen Iordache. „Jucam pe unde găseam cîte un loc viran. Cînd se construia vreo clădire pe „terenul” nostru, ne mutam alături și-i dădeam mai departe. Așa am ajuns, în cîteva ani, să luăm aproape toată calea Plevnei de la un cap la altul, pînă cînd ne-a băgat în seamă unul „nea Nițu”, mare amator de sport, care ne-a luat cu echipă cu tot, ne-a dat echipament ca lumea,

teren adevărat și un nume, „Gloria”.

...1938. Flamaropol este transferat la divizionara A, Juventus. Primul antrenor: Cibi Braun. „Aveam un fizic cam pîrpiriu și ca să mă încumet a juca în echipa întii m-am apucat să practic și alte sporturi: patinaj pe Cîșmigiu, hochei pe Oțelele-

MIȘU FLAMAROPOL

șeanu, canotaj pe Herăstrău. După un an de luptă cu propriile mele slăbiciuni, promovam în formația de seniori, alături de N. Petrescu, Brandabura și Ilie Oană”.

...1948. Debutul în echipa națională A, în meciul cu Bulgaria (3-2), pe Giulești. În același an și pe același stadion, Flamaropol primește din partea F.R.F. placheta de „cel mai bun jucător din 44”, într-un cuplaj de zile mari: Juventus — I.T.A. și Rapid — Universitatea Cluj. „În toate partidele în care am evoluat, în echipa națională, n-am părăsit niciodată terenul invins. Este și asta o mare performanță, dacă te gîndești că printre aceste întîlniri se numără și două sustinute împotriva Cehoslovaciei: 2-1 la București și 2-2 la Praga”.

...1951. Mișu Flamaropol se

transferă, ca jucător de fotbal și hochei, la C.C.A. „Nu-mi aduc aminte ca pe timpul activității mele de performanță să fi avut vreodată vacanță competițională. Jucam fotbal cît ținea campionatul; volei și tenis, vara, între două ediții de campionat și hochei pe gheață toată iarna, pînă în primăvară, cînd iar o luam de la cap cu fotbalul”.

...1954. Anul despărțirii de sportul-rege. „Ultimul meu meci l-am susținut cu C.C.A., împotriva C.F.R.-ului din Timișoara. Am cîștigat cu 4-0 și am făcut — ca de adio — poate cel mai bun joc al vieții mele. Am continuat apoi să joc hochei, pînă în pragul vîrstei de 40 de ani, după care am trecut cuminte pe banca antrenorilor”.

S-a scurs de atunci cam un deceniu și jumătate. Mișu Flamaropol a rămas stabil în rîndul acelora ce stăpînesc oglinzile de gheață. Dar n-a uitat nici un moment fotbalul. „Prima iubire nu se uită niciodată. Un sfert de veac am fost în slujba celui mai frumos dintre sporturi. Un sfert de veac în care, pentru a face față performanței, m-am antrenat, aș spune, 365 de zile pe an, cu conștiința răspunderii față de echipă, față de public, față de mine însumi”.

Ca fotbalist, Flamaropol a fost, la timpul lui, ceea ce numim, în prezent, un jucător universal, cu o tehnică rafinată, cu un deosebit simț tactic și bun realizator. Poate și de aceea îi plac atît de mult acum un Dinu sau un Dumitru. Ca spectator, a fost întotdeauna de partea acelora care s-au străduit să dea jocului dinamism și finețe. „Fotbalul adevărat, spune Mișu Flamaropol, este greu a fi conceput fără o tehnică desăvîșită, fără o pregătire fizică ireproșabilă și fără acea concepție tactică care să surprindă mereu pe adversar. Pe vremea mea, asta era considerată o necesitate. Astăzi este ceva mai mult, un imperativ”.

Mihai IONESCU

„NU POȚI VISA, DACĂ NU JOCI”

IOSIF CAVAI

...Rapidul 56 plecase de aproape o oră din Bacău. Într-unul din vagoane, chipuri gînditoare, Dinamoviștii au pierdut derbyul lor de la 10 decembrie. Se discută din cînd în cînd despre partida bună făcută de Rămureanu. În compartimentul cu Radu Nunweiler, Moldovan, Sandu Gabriel, Doru Popescu, Sătmăreanu II, Dumitrache și Cavai se vorbește, totuși, cu rezerve despre acest subiect. De doi ani Cavai tot speră să fie titularul... Toți știu acest lucru și nu vor să accentueze o durere. Dar în compartimentul acela tăcut, răsună deodată vocea lui Iosif Cavai: „Așa cum a apărut astăzi, nu vîd cine îl putea egala”. Exact așa spusese, el, care-și văzuse iar visul rănit...

...Pește un sfert de oră, pe culoar vorbim de școală. E într-a zecea, la seral. Apoi refacem biografia sa sportivă, începîndu-l într-o comună lingă Timișoara. „La început am avut noroc! După aceea, însă...” Cavai își aruncă privirile în întunericul de afară.

— De ce la început ai avut noroc, și după aceea?...
— Își adună gîndurile. Nu vrea să pară un nemulțumit. Și nici un sceptic. Vorbește calm.

— Pentru că pe vremea cînd jucam la „Electromotor”, într-o vară, la Timișoara a avut loc un turneu internațional de juniori. Nu știu ce echipă străină a anunțat în ultimă instanță că nu poate să facă deplasarea. Și s-a alcătuit în grabă o selecționată locală de juniori care să o înlocuiască. Am apărut foarte bine, atunci. Gh. Ola, pe vremea aceea antrenorul naționalei de juniori, a venit la mine și m-a întrebat în ce an sînt născut. Cînd i-am spus că în '51, s-a bucurat. Mai tîrziu, cînd i-am anunțat și ziua nașterii, la 1 ianuarie, am înțeles că nu mai am nici o șansă.

— Șansa a fost, totuși, să vii la Dinamo...

— Da, așa mi-am zis și eu. Echipă mare, dacă ajungi titular aici, te poți declara cel mai fericit jucător.

— N-ai ajuns titular, dar ai apărut în poarta acestei formații. Mai îți mînte în ce meci ai debutat?

— Într-un joc cu băcăuanii, la Moinești, la un 3-3. Am debutat datorită unei împrejurări anume, nu avea cine să apere. N-am apărut rău, dar...

Cavai frînge discuția. Nu-i greu de înțeles. A fost rezerva lui Coman. A fost rezerva lui Constantinescu. A venit apoi Andrei, iar anul acesta, cînd credea, în sfîrșit, că el va fi titularul, s-a produs rocadea. Dumitriu II — Rămureanu.

— Poate că drama lui Rămureanu, la Rapid, despre care a vorbit toată lumea, se aseamănă perfect cu soarta mea de fotbalist. Spre norocul meu, încă mai am forță să sper. Și mă pregătesc așa încît să fiu gata oricînd să cîștig duelul cu mine însumi. În fond, poate e mai bine să existe mereu o concurență! Dar, cel mai bun trebuie să apere. Ori, nici în cazul lui Rămureanu la Rapid și nici în cazul meu, acest adevăr nu prea a fost respectat. Acum cred în principialitatea antrenorului Nelu Nunweiler.

...Alegem drept temă de discuție „cel mai frumos moment din viața de fotbalist a lui Iosif Cavai”. Portarul dinamoviștilor bucureșteni se gîndește foarte mult. Într-un tîrziu, răspunde abătut.

— Eu n-am avut nici un moment prea frumos pînă acum. De-acuma înainte poate!...

— Ai apărut, totuși, într-o finală de Cupă, împotriva Stelei, și ai apărut chiar foarte bine.

— Știi cînd era cu adevărat un moment prețios? Cînd am fi cîștigat Cupa. Dar, atunci, noi am pierdut cu 2-1.

Cavai e un jucător modest! Nu spune că atunci, în finala Cupei, a făcut o partidă mare, apreciată de foarte mulți. Nu spune că uneori, după partide foarte bune, a fost înlocuit! Spune numai că încă nu se consideră un invins. „Mă bucur, într-un fel pentru Rămureanu, că a debutat la noi, pe postul meu. Avea nevoie de încredere. Acum, cînd i-a fost dată, va trebui, însă, să știe că duelul nostru va fi cîștit, dar va fi aspru. Și că eu sînt convins să devin titular la Dinamo. La 22 de ani trebuie să încep să visez departe. Și nu poți visa, dacă nu joci”.

La Dinamo, postul de portar va fi disputat de doi oameni cu orgoliu rănit și cu alite ambiții renăscute...

Gheorghe NERTEA

Mircea M. IONESCU

DE LA VENUS... LA CENTRUL „23 AUGUST” — VIA C.C.A.

ILIE SAVU

Șef al centrului de copii și juniori Steaua — 23 August din anul 1967, **Ilie Savu** s-a dedicat cu pasiune pregătirii tinerelor talente. Aici, de mai bine de cinci ani, au crescut și s-au format o serie de jucători valoroși, unii dintre ei deveniți componenți ai diferitelor loturi reprezentative. Cristache, Naom, Samcș,

Aelenei, I. Gabriel, D. Ștefan sînt cei consacrați, iar Cazan, Tararache (Sportul studențesc), Jenică (Farul), Ion Ion, Șumuleșchi, Vlad, Stoica (Steaua-tineret) formează eșalonul celor în devenire.

Ani de-a rîndul, Ilie Savu s-a dedicat fotbalului, l-a practicat cu pasiune și astăzi privește cu mîndrie în urmă, depășind firul amintirilor:

„Primul meu carnet de legitimare datează din anul 1937. Pe atunci eram junior la Venus. Am prins poarta primei echipe abia în 1942. Era o mare bucurie pentru mine să joc într-o formație din care făceau parte Negrescu, Ionescu-Crum, Colea Vilcov, Iuliu, Orza, Tr. Iordache. Dar ea n-a durat prea mult. Am trăit o doar un an, din cauza războiului. Mi-am reluat activitatea la Asociația sportivă militară (A.S.A.), echipă înființată în anul 1947 unde am apărut pînă în 1950. Din acest an am fost numit să conduc sectorul tehnic de instruire sportivă al clubului militar, doi ani mai tîrziu sub o nouă titulatură, aceea de Casa Centrală a Armatei. Apoi am devenit antrenorul echipei C.C.A. Un an mai tîrziu, în 1955, am lucrat împreună cu Ștefan Dobay, pentru ca în continuare pînă în 1958 să rămîn singur la timonă. A fost perioada de glorie. În

patru ani am cîștigat o dată campionatul și de două ori Cupa României. După o peregrinare la Corvinul Hunedoara, am revenit antrenor, de data aceasta la Steaua, între anii 1964-67, și din nou două cupe ale României onorează vitrina cu trofee a clubului militar. De atunci am hotărît să mă dedic tinerii generații și astăzi sînt foarte fericit în mijlocul copiilor de la centrul Steaua — 23 August”.

O carieră atît de îndelungată și prestigioasă ca cea a lui Ilie Savu este imposibil să nu-ți ofere și multiple momente mai mult sau mai puțin plăcute. Din noianul de întîmplări petrecute pe dreptunghiul verde sau în afara lui, cu echipa în care a jucat sau pe care a pregătit-o, Ilie Savu nu o poate uita pe aceasta: „În 1956 prima echipă de club a României a poposit în Anglia, patria fotbalului. C.C.A. a întreprins atunci un turneu. După două rezultate bune, cu „tunarii” lui Sheffield a urmat meciul cu Luton Town. La pauză, „pălărierii”, așa cum erau denumiți adversarii noștri, conduceau cu 3-0. Nu știam ce să cred. Ce statură să le mai dai jucătorilor după un asemenea scor? M-am încuiat în cablă numai cu jucătorii. Parcă-i vîd și astăzi pe Voinescu, Apolzan,

Alexandrescu, Cacoveanu. Constantin, Tătaru, pe frații Zavoda eum mă priveau drept în ochi fără să poată scoate o vorbă. Atunci am avut o inspirație fericită. Le-am spus să se descalce, și să rămînă în picioarele goale. M-au privit cu uimire, nu știau ce să creadă. Numai Bone a spart tăcerea: „Toți?”. Da, toți, i-am răspuns eu. S-au conformat. I-am condus la dușuri și am dat drumul, timp de două minute, numai la robinetul cu apa rece ca gheața. Această metodă scandinavă a avut un efect uimitor. În repriza a doua jucătorii au zburdat pe teren, reușind să întoarcă rezultatul în favoarea noastră prin cele patru goluri de toată frumusețea, ultimul, cel al victoriei, obligîndu-l pe ingrijitorii stadionului să înlocuiască plasa porții perforate de șutul violent expediat de Onisie”.

În încheierea acestor rînduri, așternem pe hîrtie una din marile dorințe ale antrenorului Ilie Savu. „Vreau ca unicul meu fiu, inginerul Dan Savu, repartizat la Reșița, unde deocamdată joacă în formația de tineret-rezerve, să-i copieze cît mai curînd pe Constantin, Onisie sau Bone, oameni și fotbalisti adevărați ai fostei echipe C.C.A.”.

DOI ANTRENORI FEDERALI CU GRIJI DIFERITE, DAR CU ACELAȘI OBIECTIV: C.M. 1974

...Unul este Mario Zagalo, directorul tehnic al campioanei mondiale „en titre”, Brazilia. Deși nu are contract cu Confederația braziliană de sport și în prezent antrenează pe Flamengo, totuși este cert că Zagalo va conduce echipa și la viitorul campionat mondial. În orice caz, el va prelua

MARIO ZAGALO

pregătirea selecției în luna martie, în vederea turneului pe care-l va întreprinde în Africa și Europa, cu primul meci la 3 iunie la Casa-blanca, cu Maroc, și ultimul la 17 iulie la Moscova, cu U.R.S.S. A st tur-

neu fi va aduce echipei Braziliei un beneficiu de circa 400.000 dolari, care va permite acoperirea cheltuielilor necesitate de pregătire.

Zagalo va convoca în martie 30 de jucători, al cărui număr va fi redus în aprilie la 20, constituind lotul care va fi cantonat la periferia orașului Rio până la plecarea în turneu.

Dilema lui Zagalo: să confirme echipa care a cucerit Mini-Cupa Mondială sau să alcătuiască alta? Grijă lui cea mai mare o provoacă lotul jucătorilor ajunși la... pensionare. Printre aceștia figurează Gerson și Brito. Apoi, nu știe ce post să-i stabilească lui Leivinha, considerat drept urmaș al lui Pele. Dar nu sînt singurele griji ale lui Zagalo, care la ora actuală are puține puncte fixe într-o formație pe care se străduiește s-o cristalizeze: portarul Leao, fundașii Ze Maria și Marco Antonio, mijlocul Clodoaldo și atacanții Jairzinho și Tostao. În rest, semne de întrebare la care Zagalo va căuta să răspundă din martie-aprilie încolo. Cu Rivelino ca mijloc, cu o linie de atac Jairzinho—Paulo Cesar, Tostao, Leivinha... În orice caz, titlul mondial trebuie apărut și pentru asta este

nevoie de o echipă cel puțin la fel de bună ca în Mexic...

...Al doilea antrenor federal de care ne ocupăm este Helmuth Schön. Conducătorul tehnic al formației vest-germane, campioana Europei, considerată la ora actuală drept una din cele mai bune din lume, dacă nu

HELMUTH SCHÖN

chiar cea mai bună, privește cu alți ochi „Istoria C. M. Cu ochii antrenorului care nu are griji prea multe. O spune chiar el: „Efectiv, n-am probleme mari cu echipa mea. Singurul lucru de care mă îngrijesc este ca la fiecare convocare să știu cine este indispo-

nibil și să-l înlocuiesc, eventual. În această privință însă, nu intenționez să fac experiențe...”

Adică Schön nu intenționează să schimbe din nucleul echipei, iar rezervele de care dispune se pot încadra oricînd în mecanismul de joc al echipei, pentru că au și fost rodite de atîtea ori.

ȘANSELE UNGARIEI ȘI ROMÂNIEI ÎN PRELIMINARIILE C.M.

J. MESZAROS DESPRE...

Actualul antrenor al echipei de fotbal Honved Budapesta, Iosif Meszaros — de 25 de ori internațional maghiar în perioada 1940-1950 — a fost un jucător sta-tornic: a activat numai la echipele Honved și Ferencvaros.

La cîrma formației Honved, Iosif Meszaros se află de un și jumătate; pînă atunci activase ca antrenor la Ferencvaros, echipă cu care a cîștigat trei titluri de campioană națională. Cu el am stat de vorbă cu prilejul unui recent turneu în România.

— Vă propunem pentru început să ne vorbiți despre formația pe care o antrenați.

— Echipa Honved este una din cele mai tinere din campionatul nostru. Media de vîrstă este de 22 ani, cel mai „bătrîn” jucător fiind internaționalul Szűcs (28 ani). Cunoscuți jucători Kocsis și Kozma (acesta din urmă component al echipei noastre olimpice la München) au împlinit abia 25 și, respectiv, 21 ani.

— Ce calități socotiți că sînt necesare unui antrenor?

— Să fie bun cunoscător al fotbalului, bun psiholog, consecvent în hotărîri, să fie prieten cu jucătorii, dar în același timp să știe să se și impună.

— Dar unui jucător?

— Multe. Printre acestea: să fie un îndrăgostit de fotbal, să înțeleagă perfect noțiunea de sport.

— Cum explicați numărul tot mai mic de spectatori?

— Să știți că fenomenul acesta nu se resimte peste tot. În Anglia, Belgia, în R.F.G. unde se practică un fotbal foarte bun, numărul spectatorilor este ridicat. În țările în care echipa națională merge foarte bine interesul publicului se manifestă și la nivelul formațiilor de club. Evident, deci, că un joc de bun nivel, spectaculos, un fotbal de calitate aduce la stadion un număr mare de spectatori.

Da noi există dezavantajul că spectatorii sînt încă sub impresia

marilor echipe a Ungariei. Își amintesc de Puskas, de Kocsis, de Boz-zik, de Groics, dar asemenea jucători nu se nasc în fiecare deceniu.

— Cum ați alcătuit, de pildă, o selecționată europeană la ora actuală?

— M-ați pus într-o oarecare dificultate. Aceasta pentru că într-o asemenea echipă, în afară de Dobrin, Dinu și Dumitru, nu prea vîd vreun alt jucător din România sau din Ungaria. Se înțelege, osatura unei asemenea formații ar constitui-o naționala R. F. a Germaniei care îl are pe Beckenbauer, pe Müller, pe Meier, pe Netzer. Jucători cum nu prea sînt mulți acum în Europa. Dar nu-i pot nedreptăți totalmente nici pe englezi sau pe italieni care ar putea avea reprezentanți într-o asemenea selecționată.

— Pentru că v-ați referit la Dobrin, spuneti-ne în ce măsură cunoașteți fotbalul românesc?

— Pentru mine, participarea echipei României în turneul final al C.M. din Mexic și mai ales buna ei comportare în grupa cu foștii și actualii campioni ai lumii a fost o surpriză plăcută. Iar cele trei jocuri România—Ungaria pe care le-am vizionat mi-au în-tărit convingerea că fotbalul românesc se află în progres.

— Ce șanse accorzi echipei României în grupa preliminară C.M.?

— Mai mari decît echipei R.D.G. — singura ei rivală.

— Se pare că și șansele maghiare sînt mari.

— După egalul de pe „Prater”, Ungaria este ca și calificată. În concluzie deci, am convingerea că România și Ungaria vor juca în turneul final C.M. 1974.

— Cine va cîștiga ediția C. M. 1974?

— Dacă e să ne ghidăm după cele mai recente rezultate, tro-feul mondial nu poate scăpa formației lui Helmuth Schön.

ȘTEFAN VIDA

Carnet
extern

PRECIZĂRI
DE FOND...

O simplă neglijență o omisiune, în ultimă analiză o chestiune de formă, a ocazional, nu de mult, discuții și interpretări, care au pus în funcțiune chiar organisme internaționale. Și cum, totuși, a fost un caz interesant, merită să-l consemnăm, mai ales că s-a precizat o prevedere de regulament. Iată despre ce a fost vorba.

Înainte de partida Belgia — Olanda, disputată recent în cadrul preliminariilor campionatului mondial, antrenorii celor două echipe au făcut cunoscut arbitrilor Walker formațiile plus cele cinci rezerve, care — bineînțeles — au fost trecute în raportul de arbitraj. La intrarea pe teren, pentru începerea jocului, cele două echipe au aliniat însă formații modificate față de cele comunicate arbitrilor. Belgienii au intrat fără Lambert, iar olandezii cu Cruyff. Arbitrul a consemnat schimbarea, dar cum echipele n-au făcut uz decît o singură dată de dreptul de a schimba jucători, faptul a rămas doar un simplu subiect de discuție.

Întrebarea care s-a pus a fost următoarea: dacă o echipă are dreptul să înlocuiască în timpul unui meci doi jucători cu rezerve din cele cinci consemnate în foaia de arbitraj; faptul că a modificat într-un post formația înscrisă în raportul arbitrilor, înainte de începerea jocului, poate fi considerat ca o înlocuire și că echipa în cauză nu mai are dreptul decît la o singură schimbare?

Și dacă arbitrul ar fi procedat astfel, care ar fi fost urmările?

Discuțiile au fost purtate prin presa sportivă și în final ziarul „SPORT” din Zurich, apelînd la opinia unui oficial F.I.F.A. a venit cu precizările necesare. Dr. Kaser, secretarul general F.I.F.A., cărui a s-a adresat ziarul elvețian, a subliniat că o echipă are dreptul să-și modifice formația (în limitele celor 10 jucători trecuți pe foaie) înainte de începerea meciului și că înlocuirea unui jucător în asemenea condiții nu-i răpește echipei respective dreptul de a beneficia de prevederile regulamentului, adică de a putea efectua în timpul jocului două schimbări de jucători. Singura obligație a echipei este de a aviza pe arbitru asupra modificării. Dar dacă n-a făcut-o, arbitrul nu are dreptul de a decide, pentru că în fond — a precizat dr. Kaser — este vorba de o chestiune administrativă asupra căreia decide comisia de resort și nu arbitrul. Acesta are datoria doar să consemneze, dacă e cazul, faptul în raportul său și nu să decidă, deoarece nu-i vorba de o infracțiune de joc sau o abatere de la normele în vigoare, comisia în timpul jocului.

O precizare interesantă și binevenită, care stabilește drepturi, obligații și limite de responsabilități.

Petre GAȚU

NE ÎNVINSĂ
ÎN ASIA
DE SUD-EST

ECHIPA „CANGURILOR” VISEAZĂ SĂ AJUNGĂ ÎN EUROPA

Cu excepția miracolului comis de reprezentativa J.P.D. Coreene în meciul victorios contra Italiei la C.M. din 1966, senzație reconfirmată în buna măsură în înfrîngerea următoare, cu Portugalia, cînd doar geniul lui Eusebio a putut ingenunchia marea ambiție a jucătorilor din Phenian, fotbalul Asiei și Oceaniei a făcut o figură palidă pe plan mondial.

Întreceri cu caracter regional, cel mai adesea de nivel mediu, jucătorii handica-pați din punct de vedere fizic, interes minor față de marile competiții, la care echipele acestei zone n-au avut acces, în sfîrșit, o sumedenie de explicații pe marginea unui progres prea lent, a unui fotbal mai de grabă rudimentar, cunoscut celorlalte continente mai puțin prin succesele sale și mai mult prin repetatele... incidente, de pomina, consemnate pe stă-dioanele din Saigon, Seul sau Manila.

Cu ani în urmă, se părea că Indoneziei i s-ar potrivea rolul de lider al soccerului din acea parte a lumii, dar interesul Djakartei pentru fotbal s-a dovedit pasager. A venit rîndul Japoniei care, de un deceniu, face eforturi considerabile de a învăța din

experiența și viciile fotbalistică a Europei, solicitînd sprijinul F.I.F.A., gazduind instructori (Dettmar Kramer...) al acestui for și formații venite de pe bătrînul continent și trimițînd echipa reprezentativă, camuflată sub diverse titlaturi, aproape în fiecare an în costisitoare turnee europene. Dar, pașii înainte sînt puțini, căci — a preciază mulți din tehnicienii de renume, între care H. Heirera — japonezii greșesc fundamental încercînd să adopte stilul european, nepotrivit calităților native ale jucătorilor băștinași.

În ultima vreme, un alt fotbal pare să se impună în această zonă, prin care se plimbă victorios, cu gîndul la asaltarea Europei: FOOT-BALUL AUSTRALIAN.

Suferind influențele celei mai variate, cunoscînd jucători de cele mai diverse origini și antrenori formați la școala europeană — echipa reprezentativă este condusă de iugoslavul Zvonimir Rasiel și de olandezul Van Rijn — dispunînd de capacități or-

ganizatorice și financiare superioare celor din țările vecine, Australia se dovedește un teritoriu tot mai fertil progresului fotbalistic, recent turneu „de casă” al selecționatelor încheindu-se cu un bilanț remarcabil: 6 victorii, 1 meci egal.

Australienii au început cu două succese categorice în cadrul unui turneu comemorativ găzduit la Djakarta, în-trecînd cu 4-1 „naționala” Indoneziei și cu 3-1 pe cea a Noii Zeelande. Au urmat meciurile din Vietnamul de Sud, terminate — ca mai întodea-una la Saigon — cu ambus-cade și invadarea terenului. Fotbaliștii din „țara cangurilor” au cîștigat cu 2-0 și, respectiv, 1-0, a două partide desfășurîndu-se după numai 24 de ore, la cererea expresă a mulțimii care — notează Andrew Dettre în „World Soccer” — a amenințat că, în cazul refuzării revanșei (neafiată în program...), va asalta hotelul în care erau cazați jucătorii australieni.

Dubla înfrîngere de la Seul a prilejuit și unicul meci egal al elevilor captului Rosiei — Van Rijn, 1-1, draw realizat în condiții dificile (public ostil,

arbitru partinitor) și „răz-bunat” imediat de un 2-0 mai presus de orice dubiu.

Înainte de întoarcerea acasă, australienii au surclasat reprezentativa Filipinelor (6-0), într-un meci în care cele mai noi achiziții ale echipei, John Mc Donald și Branko Buljevic, au jucat excepțio-nal, anunțîndu-se candidați redutabili pe posturile de-tinite de sezoane întregi de Tim Rooney și John Warren, ultimul fiind căpitul echipei și decanul selecționari-lor!

Întrebat asupra beneficiilor acestui „mars triumfal”, antrenorul Rosiei a menționat clarificările legate de zari-tura cu care va aborda pre-liminariile C.M. din martie 1973, insistînd asupra faptu-lui că — în momentul de față — fotbalul australian nu mai are ce învăța de la partenerii săi tradiționali și că următo-rul pas trebuie legat de ex-pedierea echipei naționale în lungi turnee, avînd drept țintă confruntarea cu marile puteri fotbalistice ale Europei, în-tîlniri mai mult de acumulare decît de prestigiu.

Vorbînd despre nivelul atîns de jocul cu mingea în dife-rite țări europene, Rosiei s-a arătat optimist, susținînd că numai „profesionalismul” și strategia superioară ar impu-ne selecționata ca ale Aus-triei, Elveției sau Franței în fața celeia pe care o an-trenează, valoarea jucători-lor apropiindu-se de ace-leași cote, ba chiar avan-tajîndu-i la anumite capitole (rezistență, viteză) pe fot-baliștii de la antipodii.

Cum lipsurile soccerului australian nu mai pot fi re-mediate la Seul sau Saigon, e de așteptat că în curînd — poate chiar în primăvara a-nului acesta, speră Rosiei — gazoanele Europei să-i găz-duiască pe ambițioșii jucători din Sidney, Melbourne sau Adelaide, supranumiți „can-gurii”, după numele marsu-pialului înscris pe tricou...

Rămîne numai ca Zvonimir Rosiei să convingă pe cineva să semneze pentru atîția bani...

Una din formațiile Australiei. De la stînga la dreapta, sus: Kelly, Van Rijn, Hegg, Abonyi, Jos: Mackay, Rooney, Harris, Alston și Baartz.

Iată o fază pe care fotbalul n-o oferă chiar în fiecare zi: doi „libero” fată-n față. În stînga este BECKENBAUER (Bayern München) — venit în atac, în dreapta, BOSQUIER (Olympique Marseille), iar faza a fost surprinsă într-un recent meci amical între cele două echipe, disputat la Paris (1-0 pentru Bayern). Întîlnirea celor doi libero a fost posibilă grație lui Beckenbauer, care este foarte ofensiv — de altfel, una din caracteristicile acestui excelent jucător, reprofilat din mijloc în libero.

ATACUL VĂZUT DE LA POARTĂ

Un fotoreporter elvețian a avut ideea să fixeze pe peliculă un moment de atac din spatele porții, printre picioarele portarului. Și, privind fotografia, nu se poate spune că n-a reușit una înedită, demnă de o premiere.

Li recunoașteți? Sint: „Tip și Tap”, cei care alcătuiesc mascota campionatului mondial din R.F. a Germaniei și despre care sir Stanley Kcus, președintele F.I.F.A. — spune — desigur, în glumă — că ar putea simboliza pe Helmut (Schon — selecționerul reprezentativei vest-germane) și pe Herman (Neuberger — președintele comitetului de organizare din R.F.G.).

Ei, însă, au și niște... variante, zece la număr, destul de nostime din care reproducem două. Ii vedeți pe „Tip și Tap” jucînd mingea în diferite poziții.

SCHIMBURI... CULTURALE

Antrenorul vienez W. Hahn, al clubului Kickers Stuttgart, predă lecții de fotbal... actorilor teatrali din Württemberg. Motivul? Una din piesele pe care le pregătește acest teatru are ca subiect balonul rotund. În realitate, acțiunea se desfășoară mai mult la cabine...

Sint însă și fotbaliști care iau lecții de teatru. Este cazul jucătorilor unei echipe din Buenos Aires, care proiectează organizarea unui spectacol artistic. În acest scop au apelat la ajutorul actorilor locali.

DE CE REAL MADRID — BELENENSES?

Fără îndoială că mulți s-au întrebat de ce Real Madrid a jucat, la aniversarea stadionului său și sărbătorirea lui Gento, cu Belenenses și nu cu o echipă cu nume mai sonor. Explicația este simplă: Real a vrut să joace după 25 de ani exact cu echipa cu care și-a inaugurat stadionul la 14 decembrie 1947. Și această echipă a fost Belenenses. Atunci, Real a învins cu 3-1 în fața a 90.000 de spectatori, iar acum cu 2-1 în prezența a 70.000 spectatori...

AU JUCAT ÎN... 12 ȘI N-AU OBSERVAT!

Antrenorul unei echipe engleze din Rochester, a dovedit recent că nu-i lipsit de umor. El și-a convins jucătorii că cel mai bun sistem de joc nu este nici 4-2-4 nici 4-3-3, ci... 4-4-3. Și ca să le dovedească eficacitatea variantei sale, și-a pus echipa să dispute un meci amical după noua formulă. La sfîrșitul jocului, antrenorul și-a felicitat jucătorii pentru modul cum au aplicat varianta, dar n-a uitat să adauge imediat:

„Trebuie să vă anunț însă, cu regret, că o asemenea variantă nu poate fi aplicată în partidele de campionat, pentru că ea necesită un jucător în plus!”.

Culmea este că nimeni, nici chiar jucătorii acestei echipe, n-a observat că au jucat de fapt în 12 oameni...

extern MAGAZIN extern

PERFORMANȚE-RECORD

● Pe iubitorii fotbalului nu-i mai surprinde acum nici o ispravă a lui Pele, deși „perla neagră” nu mai este decît vedeta clubului Santos, de cînd și-a anunțat retragerea din activitatea echipei naționale. Totuși, prin performanțele sale, acest fotbalist de cea mai înaltă clasă continuă să fie un fel de idol pentru amatorii de fotbal din lumea întreagă.

De aceea și al treilea record, anunțat într-un număr trecut al revistei noastre, a fost primit cu admirație de ei. Pele a realizat a treia „mie”: a ținea meciuri a jucat el pentru F. C. Santos, Adăugînd și pe celelalte două „mii” (de goluri și de jocuri ca fotbalist profesionist), subliniem de fapt un record mondial absolut.

Acest record ne-a reamintit alte performanțe-record reușite de-a lungul anilor în diferite colțuri ale lumii, de jucători renumiți la vremea lor, dintre care mulți și-au înscris numele în istoria fotbalului mondial. Să cităm câteva din ele:

● ARTUR FRIEDENREICH, care a jucat timp de 26 de ani în Brazilia și pe care uruguayenii îl porecliseră „El tigre” (tigru), a luat parte — între 1909 și 1935 — la nu mai puțin de 1329 de me-

ciuri în care a înscris 1217 goluri. În campionatul Braziliei din 1931 a fost golgheter cu 32 de goluri.

● Un fundaş englez, SHAW PIERCE (West Bromwich) a participat la 214 din cele 215 partide susținute de echipa sa.

● Un alt fundaş, italianul MONZA, a fost prezent la cinci campionate consecutive, fără să lipsească măcar odată!

● În anii 1921-1923 faimoasa echipă Sparta Praga a disputat 206 partide fără să piardă una!

● Uruguayenii CARLOS și SCARONE, precum și italianul MEAZZA, au susținut peste 800 de meciuri la cluburile lor.

● Galezul WILLIAM MEREDITH deține recordul mondial de longevitate: a jucat pînă la vîrsta de 51 de ani. JOHN GOODALL (Anglia—Pres-ton North End) a abandonat fotbalul la 50 de ani, ca și STANLEY MATTHEWS, ZAMORA, faimosul portar spaniol, supranumit „El divino”, a jucat pînă la 40 de ani.

Desigur însă că triplul record al lui Pele rămîne unic.

DE PE VELODROM, PE GAZON

Foarte multe din vedetele sportului mondial găsesc în fotbal prilej de relaxare, de deconectare. Unora le și place, poate pentru că l-au practicat de mici copii.

Nu face excepție nici faimosul EDDY MERCKX, autorul recentului record mondial la ciclism, pe oră. Nici nu se stînseseră bine ecourile performanțelor de pe velodromul mexican cînd admiratorii săi l-au putut urmări pe stadionul din Verviers (Belgia)... jucînd fotbal! Se disputa un meci între o formație alcătuită din cicliști belgieni și o echipă de polisportivi, în prezența a 5.000 de spectatori. Firește că MERCKX (il vedeți în fotografie reîntrînd pe teren, după pauză) a făcut parte din selecționata cicliștilor. În spatele lui (în dreapta), o altă vedetă: Gaston Reiff, fostul campion olimpic pe 5.000 m în 1948, la Londra. Reiff i-a fost adversar lui Merckx, în această partidă.

MAI ÎNȚI POLIȚIȘTII...

O scenă obișnuită pe stadioanele din Anglia. Un „fan” este ridicat de polițiști pe sus din mulțime și îndepărtat din incinta terenului, unde pătîruse.

Desele incidente provocate de suporterii nedisciplinați ai diferitelor cluburi au determinat pe organizatori să ia măsuri din ce în ce mai energice, pentru a preîntîmpina manifestările acestor suporterii sau, în ultimă instanță, pentru a evacua pe turbulenți. Pentru aceasta au făcut apel la organele polițienesti. Și polițiștii și-au făcut apariția în număr mai mare în jurul gazonului.

...APOI GARDUL ÎMPREJMUITOR

Dar n-a fost suficient. Furia „fan”-ilor fanatici aproape că nu cunoștea piedici. Și atunci și-au făcut apariția alte mijloace: garduri împrejmuitoare înalte de peste doi metri, pentru a împiedica invadarea terenurilor. Și ca să fie mai siguri, organizatorii au dispus să fie trase la partea superioară și două rânduri de sîrmă ghimpată. Așa au procedat conducătorii clubului Chelsea din Londra, pe terenul „Stanford Bridge”, de unde publicăm un aspect. Va fi însă, suficient?

● Trei spectatori din Glasgow au fost condamnați la cîte trei luni închisoare, iar alți 18 amendați cu diferite sume, totalizînd 1.590 de lire, în urma incidentelor provocate la meciul CELTIC GLASGOW — HIBERNIANS EDINBURG, din Cupa Ligii. Alte 33 de persoane vor fi judecate ulterior.

● Echipa iugoslavă Ljubljana din Divizia C a stabilit un record în materie de apărare. În 11 meciuri de campionat ea n-a primit nici un gol! Primul 1-a fost marcat în al 1002-lea minut de joc. Golaverajul echipei la un moment dat era de 35-2!

● Din Varșovia se anunță că jucătorul LUBANSKI de la Gornik Zabrze a fost oferit de două cluburi olandeze și se citează că acestea ar fi Feyenoord și Ajax. În timp ce primul n-a tăgăduit că a dus tratative, al doilea — prin antrenorul Ștefan Covaci — a dezmințit știrca. Pînă una alta, Lubanski și federația poloneză au răspuns negativ acestei oferte. De altfel, nici un jucător polonez nu poate pleca peste hotare înainte de împlinirea vîrstei de 30 de ani.

● După un meci disputat în Spania, între ACUEDUCTO SEGOVIA și SANTA

BARBARA TOLEDO, cei 22 de jucători plus arbitrul principal au fost transportați la spital pentru îngrijiri urgente. Dar nu pentru că ar fi avut loc vreo busculadă, ci din cu totul alt motiv. Ei au constatat că pe corp li s-au produs erupții, însoțite de dureri puternice. La spital medicii au pus diagnosticul imediat: erupțiile și durerile au fost provocate de un amestec mineral cu care a fost stropit gazonul, pentru buna lui conservare. Firește că imediat terenul a fost închis.

● Întîlnire impresionantă prilejuită de partida Norrköping — Internazionale Milano, pentru „Cupa U.E.F.A.”. Formația italiană a fost însoțită la Norrköping și de jucătorul Evert Skoglund (19 ani). Într-o seară, Evert s-a întîlnit pe stradă cu... tatăl său, cîndva faimosul „Nacka” Skoglund, retras într-o izolare completă în Suedia, după o lungă activitate fotbalistică în Italia. Bolnav, Skoglund-senior a fost supus unui tratament de dezalcoolizare. Era prima dată, după cîțiva ani, cînd „Nacka” își revedea pe unul din copiii săi, rămasi în Italia împreună cu soția sa.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Traian ONICEL

Italia-Turcia, Grecia-Spania, Anglia-Tara Galilor deschid seria preliminariilor din 1973

Cu partida Turcia-Luxemburg (3-0) disputată la 10 decembrie trecut, s-a încheiat anul fotbalistic internațional și în primul rând seria de jocuri preliminare ale campionatului mondial 1974. Din cele 75 de partide planificate în 1972 au avut loc 71 (34 în Europa, 18 în America de Nord și Centrală și 19 în Africa — unde patru nu s-au mai jucat prin neprezentarea a două naționale — Gabon și Madagascar).

Dar febra competițională, n-a încetat în scurta vacanță de iarnă. Pretutindeni gândurile se îndreaptă spre viitoarele întîlniri și se fac pregătiri intense în vederea obținerii calificării pentru turneul final din R.F.G. În 1973 vor fi desemnate cele 14 finaliste. Sînt programate peste 140 de jocuri: 49 în Europa, 18 în America de Sud, 12 în America de Nord și Centrală, 44 în Asia-Oceania și 18 în Africa, plus un dublu meci între cîștigătoarea grupei a IX-a europene și cea a grupei a III-a sud-americane. Așadar, un an plin, cu perspectivele unor dispute de mare dramatism și, poate, cu multe surprize.

TOATE PRIVIRILE SPRE EUROPA

Dintre toate zonele, Europa și Africa sînt cele care redeschid în prima lună a anului nou, bătălia pentru calificare. Atenția este îndreptată în principal asupra Europei, continentul cu cel mai mare potențial și cu numărul cel mai mare de puteri fotbalistice din lume, după America de Sud.

În ianuarie sînt programate următoarele partide, în care reapar trei din favoritele preliminariilor:

13. I. Napoli: Italia — Turcia (grupa II)

17. I. Atena: Grecia — Spania (grupa VII)

24. I. Londra: Anglia — Tara Galilor (grupa V)

Cu multă curiozitate este așteptată evoluția „squadrei azzurra” antrenată de Valcareggi, care a scăpat cu fața curată la Berna în fața Elveției (0-0) și care — conduce în grupă cu 3 puncte din două jocuri. Interesul cu care este privit acest meci pornește de la transformările efectuate de Valcareggi în componența lotului, în care a inclus cîțiva tineri, printre care Chinaglia, apreciați unanim

● REINTRĂ ÎN ARENĂ... VALCAREGGI, KUBALA ȘI RAMSEY ● CE MAI OFERĂ LUNILE IANUARIE ȘI FEBRUARIE ● ULTIMELE REZULTATE DIN ZONELE AFRICANĂ ȘI NORD-CENTRU AMERICANĂ

ca mari speranțe ale fotbalului peninsular. Evident, sarcina dificilă o are echipa turcă, antrenată de Cihat, ajutat de românul N. Petrescu, cuplu preocupat mai mult de limitarea înfringe-

Noua speranță a „squadrei azzurra” — Chinaglia, un atacant mai bun în portul Elveției — Italia), un atacant tumultuos, penetrant, care provoacă panica printre apărătorii „Il vederi” în dreapta (echipa — ment de culoare albă) în luptă cu elvețienii Boffi și Prosperi.

rii la proporții onorabile, cu speranța unui rezultat mai bun la returul meciului, programat la 25 februarie la Istanbul.

Mai greu se anunță misiunea lui Kubala la Atena. Spania va înfrîna un adversar ambițios și valoros, dovadă înfrîngerea la limită înregistrată la Belgrad, în fața Iugoslaviei (0-1). Kubala știe cel-ăsteaptă și de aceea și-a început pregătirile încă de la mijlocul lunii decembrie cînd a format un prim lot de 29 jucători (cîte 4 de la Malaga, Real Madrid, Valencia și Espanol, cîte trei de la Atletico Bilbao și Barcelona și cîte unul din alte 7 echipe). Lotul va fi men-

ținut și pentru retur, fixat la 21 februarie.

În fine, noua „trupă”, mult întinerită, a lui Alf Ramsey va primi vizita galezilor, învinși cu 1-0 la Cardiff, dar nu victime sigure la Londra, unde au mai reușit să-și surprindă adversarii: în campionatul inter-britanic de anul trecut, galezii au reușit un nesperat meci nul (0-0) cu Anglia.

CE MAI OFERĂ ÎNCEPUTUL LUI '73?

Să amintim că în ianuarie Argentina își va începe turneul în Europa, avînd primul meci la Nisa, contra Franței, la 23 ianuarie, urmînd ca la 14 februarie să evolueze la München contra echipei R.F. a Germaniei; că Bulgaria va susține un ami-

cal la 31 ianuarie la Istanbul, contra Turciei și că reprezentativa Iugoslaviei are în perspectivă un turneu de 6 întîlniri în America de Nord și de Sud, cu un prim joc la 21 ianuarie la Ciudad de Mexico, urmat de partide cu Peru, Paraguay, Argentina și Uruguay. Intreceri de forțe care vor prilejiuli aprecieri asupra echipelor înaintea unor partide oficiale și în primul rînd din preliminariile C.M.

ULTIMELE REZULTATE C.M.

În completarea acestei succințe prezentări a programului internațional din ianuarie-februarie să notăm ultimele partide disputate în cadrul preliminariilor campionatului mondial.

ZONE AFRICA, grupa 3: R.A. Egipt — Tunisia 2-1 și Tunisia — R.A. Egipt 2-0. Calificată pentru turul II: Tunisia. **Grupa 7:** Etiopia — Tanzania 0-0, 1-1 și 3-0 (în Uganda). Calificată: Etiopia. **Turul II:** Kenya — Ins. Maurice 3-1 și 2-2. Calificată pentru turul III: Kenya.

ZONE AMERICA DE NORD-CENTRALĂ, Grupa 2: Guatemala — El Salvador 1-0. **Grupa 3:** Honduras — Costa Rica 2-1 și 3-3. Calificată pentru turul II: Honduras. **Grupa 6:** Trinidad Tobago — Antigua 11-1 și 2-1, Trinidad Tobago — Surinam 1-1 și 2-1. Trinidad Tobago conduce cu 7 puncte din patru jocuri și este virtual calificată pentru turul II (meciuri: Surinam — Antigua nu mai pot schimba ordinea în clasament).

PRONOSPORT

1. Atalanta — Fiorentina	X
2. Bologna — Milan	X,2
3. Inter — Juventus	1
4. Napoli — Sampdoria	1,X
5. Roma — Palermo	1
6. Ternana — Lanerossi	1,X
7. Torino — Cagliari	1,X
8. Verona — Lazio	1
9. Brescia — Bari	X
10. Catania — Varese	1
11. Cesena — Perugia	1
12. Lecce — Como	X
13. Taranto — Reggina	1,X,2

ACTIVITATEA TINERILOR NOȘTRI JUCĂTORI

DUPĂ TURNEUL ÎN GRECIA, URMEAZĂ CEL DE LA VIAREGGIO

Cu trei zile înainte de încheierea anului trecut s-a înapoiat din Grecia, unde a întreprins un turneu de trei meciuri, selecționata de tineret a țării (sub 23 de ani). Rezultatele obținute se cunosc: 0-0 cu selecționata cluburilor din Lamia, 2-0 cu echipa de primă ligă Trikala din orașul cu același nume și 1-2 cu formația Larisa. Despre utilitatea și roadele acestui turneu ne-a vorbit antrenorul Cornel Drăgușin.

„Turneul, ne-a spus el, a urmărit trei obiective: 1) realizarea unui cîștig de experiență internațională la unii tineri; 2) prelungirea activității competiționale la jucători care la cluburile lor nu au suficientă continuitate; 3) omogenizarea mai bună a formației de bază. Consider că toate trei obiectivele au fost atinse. Turneul a pus jucătorii, prin duritatea lui (adversari ambițioși, terenuri tari, arbitraje subiective) și prin frecvența neobișnuită pentru ei a jocurilor (3 în 5 zile) în situația

de a fi foarte solicitați și de a da tot ce pot. Și din acest punct de vedere, și în primul rînd al jocului, ei au corespuns. Mai ales în a doua partidă, care a fost testul cel mai convingător. Am reținut mai ales faptul că jucătorii știu să se completeze unul pe altul și se ajută să-și valorifice mai bine calitățile principale. Formația de bază — cu o vîrstă medie de 20 ani și 4 luni (Iordache-Tănăsescu Ciugarin, Sameș, Anghelini-Mulțescu sau Moldovan, Boțoni, Beldeanu-Troi, Roznai, Aelenci) a corespuns integral; în condiții normale de joc, și asta s-a întîmplat la Trikala, a practicat un fotbal de bun nivel tehnico-tactic.”

Viitoarea acțiune a lotului de tineret sub 23 ani va avea loc în luna martie, odată cu pregătirile lotului A. Pînă atunci, în februarie, va reîntra în arenă lotul de tineret sub 21 de ani, care va debuta într-o competiție oficială: turneul internațional de la Viareggio (Italia).

● MĂRIREA DIMENSIUNILOR PORȚILOR ● LIMITAREA ZONEI OFSAIDULUI

...și alte două propuneri reținute de comisia fotbalului profesionist U.E.F.A. pentru... readucerea spectatorilor pe stadioane

Scăderea numărului de spectatori îngrijorează tot mai mult toate cercurile fotbalistice, cele naționale ca și cele internaționale. Și nu numai atât. Foarte mulți discută despre măsurile care trebuie luate nu numai pentru oprirea acestui fenomen, ci și pentru readucerea spectatorilor pe stadioane.

O asemenea discuție a avut loc, după cum relatează presa sportivă italiană, în sinul Uniunii Europene de Fotbal Asociație (U.E.F.A.), mai precis cu ocazia unei sesiuni a comisiei fotbalului profesionist, întrunită în decembrie la Zürich. Pe ordinea de zi a figurat, printre altele, și problema reducerii tot mai accentuate a asistentelor la jocurile de fotbal, care a făcut obiectul unor ample discuții încheiate cu reținerea a patru propuneri (din cele zece prezentate) menite să atragă din nou spectatorii.

Care au fost concluziile comisiei? Roger Petit (Belgia), președintele acestei comisii a fotbalului profesionist, a declarat după sesiunea unui corresponsent al revistei vest-germane „Bild”: „Numărul spectatorilor scade într-un mod extrem de îngrijorător și asta ne preocupă foarte serios. În discuțiile noastre am ajuns la convingerea unanimă că numai un număr mai mare de goluri poate să repopuleze stadioanele”.

În acest scop, informează revista citată, comisia s-a oprit asupra următoarelor măsuri, cu a-

devărat revoluționare, care urmează — după o prealabilă aprobare a U.E.F.A.-ei — să intre în vigoare din luna martie, iar apoi să fie puse în aplicare în cupele europene:

1. Acordarea unui punct în plus pentru 4 goluri marcate într-un meci; adică, o echipă care va învinge cu 4-3, de pildă, va primi nu două, ci trei puncte (n.r. — Chiar la jocurile tur-retur eliminatoarii se aplică sistemul punctajului, echipa învingătoare primind două puncte; potrivit noului punctaj propus, o echipă se va califica dacă a învins cu 4-3, deși a pierdut returul cu 3-1, totalizînd trei puncte față de două ale adversarului).

2. Acordarea unui punct în plus la victoriile obținute la diferență de la patru goluri în sus; învingătoare cu 4-0, 5-1, 6-2, o echipă ar primi trei puncte.

3. Mărirea dimensiunilor porții cu 10%, adică 8,05 m în lungime (în loc de 7,32) și 2,68 m în înălțime (în loc de 2,44).

4. Prelungirea liniei de 16 m a suprafeței de pedepsă pînă la marginile laterale ale terenului și aplicarea regulii ofsaidului numai în această zonă lată de 16 m.

Care din aceste propuneri va fi acceptată, e greu de precizat. Cu atât mai mult cu cît în unele cazuri (propunerile 3 și 4) este necesar și acordul F.I.F.A.-ei și în primul rînd al lui Internațional Board.

CAMPIONATE NAȚIONALE

R. F. a GERMANIEI

(Clasamentul turului)

1. BAYERN MÜNCHEN	17 45-14 27
2. Fortuna Düsseldorf	17 38-23 25
3. Wuppertaler S. V.	17 31-17 21
4. V. f. B. Stuttgart	17 36-26 21
5. 1 F. C. Köln	17 33-24 21
6. M. S. V. Duisburg	17 26-17 20
7. 1 F. C. Kaiserslautern	17 27-26 18
8. Ki. C. Offenbach	17 31-31 18
9. Borussia M.-gladbach	17 34-34 17
10. Eintracht Frankfurt	17 32-27 17
11. V. f. L. Bochum	17 24-30 17
12. Hannover 96	17 26-37 14
13. Hertha B. S. C.	17 25-38 14
14. Schalke 04	17 24-36 12
15. Eintracht Braunschw.	17 13-26 12
16. Werder Bremen	17 16-23 11
17. Rot-Weiss Oberhausen	17 19-40 10
18. Hamburger S. V.	17 22-33 9

FRANȚA

(Clasamentul turului: s-a luat hotărîrea ca etapa a XVI-a, perturbată din cauza grevelor jucătorilor profesioniști, să se reîncepe în întregime la primăvară)

1. NICE	18 43-20 28
2. Nantes	18 32-17 25
3. Nîmes	18 22-17 22
4. Marseille	18 32-15 21
5. St. Etienne	18 31-22 21

6. Nancy	18 36-22 21
7. Angers	18 27-27 19
8. Lyon	18 26-30 19
9. Bastia	18 32-19 18
10. Rennes	18 25-23 18
11. Sochaux	18 25-27 18
12. Metz	18 23-29 18
13. Reims	18 19-23 17
14. Strasbourg	18 21-28 17
15. Bordeaux	18 23-28 15
16. Ajaccio	18 20-28 14
17. Valenciennes	18 16-28 13
18. Sedan	18 21-36 13
19. Red Star	18 15-27 12
20. F. C. Paris	18 22-31 11

PORTUGALIA

(Clasamentul turului)

1. BENFICA LISABONA	15 49- 5 30
2. Belenenses	15 32-15 23
3. Sporting Lisabona	15 34-14 20
4. Boavista Porto	15 25-25 19
5. Vitoria Setubal	15 34-12 17
6. Guimaraes	15 24-19 17
7. C.U.F. Barreiros	15 20-20 16
8. Leixoes Porto	15 14-17 15
9. Porto	15 20-15 15
10. Barreirense	15 23-35 12
11. Montijo	15 14-26 11
12. Unio Tomar	15 17-34 11
13. Beira-Mar	15 10-29 10
14. Farense Faro	15 12-30 9
15. Atletico Lisabona	15 18-32 7
16. Coimbra	15 10-30 7

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **SENZATIE ÎN BELGIA.** Atenția opiniei publice a fost atrasă de senzaționala concediere a antrenorului GEORG KESSLER de către conducerea clubului Anderlecht din Bruxelles, campioana Belgiei. KESSLER, care se află la conducerea tehnică a echipei de-abia de un an, a fost scos în mod brutal de conducere din funcție, ca urmare a unei situații create de jucători. Acesta și-a pîs clubul în alternativă de a alege între ei și antrenor! Și clubul a ales jucătorii...

● **UN ITALO-ENGLEZ LA BOLOGNA.** De cîteva zile se află la Bologna, unde se antrenează cu jucătorii echipei cu același nume, jucătorul de origine italiană Carlo Sartori. Acesta este legat de Manchester United, care l-a folosit cu intermitență. Cum clubul englez se află într-o perioadă de criză, Sartori s-a gîndit că ar putea încerca să joace în Italia, cum a făcut și Chinaglia, un alt fotbalist de origine italiană venit din Anglia. Sartori speră să obțină dezlegarea de la Manchester United și dreptul de a juca în Italia, dată fiind originea lui.

● **ALT RECORD BRAZILIAN.** Cu prilejul sărbătorilor sfîrșitului de an 1972, nu mai puțin de 19 fotbaliști din echipe frunțase s-au însurat. Este și acesta un record brazilian al genului. Printre jucătorii care s-au căsătorit figurează și doi membri ai reprezentativei Braziliei — Tostao și Leivinha.